НАРОДНА АРМІЯ

30 червня, 2016

#25 {5454}

ЧОГО ОЧІКУВАТИ ВІД САМІТУ НАТО У ВАРШАВІ?

Передбачається, що під час цьогорічного саміту Альянсу, який пройде 8–9 липня у Варшаві (Польща), буде схвалений всеохопний пакет допомоги Україні

стор. 9

3 липня — ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ВІРНІ СИНИ МОРСЬКОЇ ДЕРЖАВИ УКРАЇНИ

У кожної військової частини, корабля є своя історія. Історія флагмана вітчизняного флоту — фрегата «Гетьман Сагайдачний» розпочалася 4 липня 1993 року, коли на ньому урочисто було піднято прапор ВМС ЗС України. А на воду корабель спустили за рік до того — у березні 1992-го

У 1996 році «Гетьман Сагайдачний» здійснив свій перший трансатлантичний похід до США. 2008-го саме його екіпаж упродовж трьох місяців брав участь в антитерористичній операції Північноатлантичного альянсу «Активні зусилля» в Середземному морі. Флагман нашого флоту є активним учасником багатьох багатонаціональних військово-морських навчань. Але, напевно, найважчі випробування для нащадків гетьмана Війська Запорозького Петра Сагайдачного припали на осінь–весну 2013–2014 років. Наприкінці вересня вони вийшли із Севастополя. Згодом, здійснюючи патрулювання в Аденській затоці та західній частині Індійського океану, до березня включно екіпаж фрегата разом із гелікоптером Ка-27 та групою спеціального призначення на борту брав участь в антипіратських операціях НАТО та ЄС «Океанський щит» та «Аталанта». Несучи службу в непростих кліматичних умовах, як і завичай, наші військові моряки були на висоті. Виконавши всі завдання, екіпаж «Гетьмана Сагайдачного» з гордістю повертався додому, але вже не до Севастополя, а в порт Одеси...

стор. 4-5

«МРІЮ ПОВЕРНУТИСЯ ДО СЕВАСТОПОЛЯ В ОДНОСТРОЇ УКРАЇНСЬКОГО ОФІЦЕРА»

Понад два роки тому в Інтернеті було розміщене відео, де група курсантів Академії ВМС ім. П.С. Нахімова співає Гімн України в ту мить, коли на стройовому плацу установи по-зрадницьки піднімають російський триколор. Серед хлопців-українців, які не зламалися і довели, що Батьківщина не продається, був Павло Гладченко стор. 5

РЕЗЕРВІСТИ ПРИСКОРЮЮТЬ ТЕМП НАРОЩУВАННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ВІЙСЬКА

Нещодавно на Чернігівщині проводився наймасштабніший в історії нашого війська збір оперативного резерву. Одночасно 1100 резервістів прийняли участь у навчаннях окремої танкової бригади

стор. 7

ШЕПЕТІВСЬКОМУ РЕМОНТНОМУ ЗАВОДУ — 75 РОКІВ

Підприємство освоїло проведення капітального ремонту 126 зразків ракетно-артилерійського озброєння. Це єдиний в Україні завод такої спеціалізації. З часу проведення АТО тут учетверо збільшили обсяги виробництва

стор. 10

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПІДПИСАВ УКАЗ ПРО ЗВІЛЬНЕННЯ ПРОТЯГОМ ЧЕРВНЯ-ЛИПНЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ПРИЗВАНИХ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ 2015 РОКУ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ П'ЯТОЇ ЧЕРГИ МОБІЛІЗАЦІЇ

«До своїх родин повернуться близько 17 тис. військовослужбовців. Кожному з них від імені Українського народу велика подяка за ратний подвиг та службу Вітчизні, як і тим 40 тис. військовим з четвертої хвилі, демобілізацію яких уже завершено», — сказав Петро Порошенко.

Президент зауважив, що демобілізованих бійців замінять військові, які прийшли на службу до лав ЗСУ на контрактній основі.

«Якби ми діяли за інерцією, то вже мала би завершуватися сьома черга мобілізації та оголошуватися восьма. Натомість ми докладаємо максимум зусиль для того, щоб поповнити лави Збройних Сил України професіоналами-контрактниками», — наголосив глава держави. Він зазначив, що для цього було створено всі умови, зокрема й щодо фінансового забезпечення.

«Роблю все можливе, щоб мінімізувати вплив війни на суспільство та економіку і дати йому максимально зосередитися на мирному будівництві нової України», — сказав Петро Порошенко.

Президент зазначив, що подальші перспективи мобілізації залежать від ситуації на фронті та дій агресора.

Президент України Петро Порошенко під час інспектування лінії опорних пунктів у зоні АТО

ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ В ЧАСТИНІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ МАЮТЬ ЧІТКІ БЕЗПЕКОВІ ПЕРЕДУМОВИ

У промові на урочистому засіданні Верховної Ради з нагоди Дня Конституції України Президент Петро Порошенко наголосив, що проект змін до Основного Закону, який стосується децентралізації і був ухвалений 31 серпня минулого року в першому читанні, в силу зовнішніх та внутрішніх обставин пов'язаний із політико-дипломатичною боротьбою за відновлення територіальної цілісності і суверенітету України. При цьому глава держави зауважив, що для внесення змін до Конституції в цій частині є чіткі попередні умови, насамперед безпекового характеру.

«Має бути встановлений повний та тривалий режим припинення вогню.

ОБСЄ МАЄ ОТРИМАТИ ПОВНИЙ ДОСТУП ДО ВСІЄЇ НЕКОНТРОЛЬОВАНОЇ УКРАЇНОЮ ТЕРИТОРІЇ, А ТАКОЖ ВСТАНОВИТИ ПОСТІЙНИЙ МОНІТОРИНГ НАД ТИМЧАСОВО НЕКОНТРОЛЬОВАНОЮ ДІЛЯНКОЮ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ

Росія — країна-агресор, країна-окупант — повинна вивести всі свої війська, зброю та техніку з території України. Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ має отримати повний доступ до всієї неконтрольованої Україною території, а також встановити постійний моніторинг над тимчасово неконтрольованою ділянкою українсько-російського державного кордону», — зазначив Петро Порошенко.

Окрім цього, глава держави наголосив на необхідності реального роззброєння всіх незаконних угруповань на непідконтрольній Україні території, встановлення зон безпеки, дотримання режиму припинення вогню, а також забезпечення безпеки майбутнього виборчого процесу та розміщення озброєної поліцейської місії ОБСЄ. При цьому Президент особливо наголосив на необхідності досягнення відчутного прогресу у справі звільнення всіх заручників та українських політичних в'язнів, йдеться на офіційному сайті глави держави.

Петро Порошенко зазначив, що місцеві вибори мають відбуватися згідно з українським законом й у відповідності до критеріїв і стандартів ОБСЄ та мають визначити тих, хто в інтересах громад розпоряджатиметься новими можливостями, які надає децентралізація. «І це, до речі, стосується всіх, а не лише окремих районів Донбасу», — сказав Петро Порошенко та додав, що лише за дотримання таких умов він буде готовий звернутися до Верховної Ради із закликом проголосувати за ці зміни в другому читанні.

Президент також повідомив, що під час нещодавнього візиту до інституцій Європейського Союзу він детально обговорив цю принципову позицію з керівництвом ЄС, і підтвердив, що «вона знаходить повне розуміння з боку наших європейських партнерів».

На урочистому засіданні Верховної Ради України виступив учасник АТО молодший сержант Юрій Закопець — ровесник Конституції України

ПРОВУЛОК ІМЕНІ ГЕРОЯ УКРАЇНИ ПОЛКОВНИКА ТАРАСА СЕНЮКА

У Житомирі на виконання Закону України «Про декомунізацію» було перейменовано провулок Червоноармійський на провулок імені Героя України полковника Тараса Сенюка.

Військовослужбовці 95-ї окремої десантно-штурмової бригади ВДВ урочисто вручили мешканцям таблички з назвою провулка.

Тарас Сенюк, командир 1-го аеромобільно-десантного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ ЗС України, загинув під Слов'янськом Донецької області влітку 2014 року, повідомляє прес-служба ВДВ Збройних Сил України.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ВІДНОВЛЮЮТЬ ШКОЛУ В МІСТІ СОЛЕДАР

Українські військовослужбовці, серед іншого, опікуються й відновленням пошкоджених через обстріли проросійських бойовиків об'єктів соціальної сфери в регіоні.

У місті Соледар Донецької області група військовослужбовців у вільний від виконання основних службових завдань час відремонтувала елементи оздоблення та пофарбувала фасад будівлі, визначилася з потребою в матеріалах для оновлення віконних рам, поновила проблемні ділянки покриття даху та відремонтувала прилади зовнішнього освітлення.

Як розповів офіцер-комендант підполковник Олег Розумний, доведеться докласти ще чимало зусиль, аби навести лад у будівлі, щоб із часом тут знову пролунав шкільний дзвоник.

Військових підтримали й трудові колективи місцевих підприємств. Найбільшу допомогу надає колектив державного підприємства «Артемсіль».

«У КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ МАЄ БУТИ ГАРАНТОВАНО НЕВІД'ЄМНЕ ПРАВО КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ НА САМОВИЗНАЧЕННЯ»

Президент Петро Порошенко у промові на урочистому засіданні Верховної Ради України з нагоди Дня Конституції наголосив, що питання повернення Криму під український суверенітет стоїть на порядку денному так само, як і деокупація Донбасу. Про це повідомляє прес-служба глави держави.

Глава держави зазначив, що необхідно розпочати процес внесення змін і доповнень до Розділу Х Конституції України, який називається «Автономна Республіка Крим». «Це те, про що я говорив під час урочистого засідання і буду повторювати. Ці зміни повною мірою витікають з невід'ємного права кримськотатарського народу на самовизначення у складі суверенної та незалежної української держави», — сказав Петро Порошенко.

Президент додав, що це право кримських татар водночас має повністю гарантувати рівні права і громадянські свободи для етнічних українців, росіян та представників інших етносів півострова.

Президент Петро Порошенко наголошує на необхідності розвитку Повітряних Сил ЗС України задля забезпечення оборони держави

У Повітряних Силах ЗС України вже сьогодні використовуються понад 30 відремонтованих і модернізованих літаків різних типів

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ: «АВІАЦІЯ МАЄ БУТИ ТІЄЮ СИЛОЮ, ЩО ЗДАТНА СТРИМАТИ АГРЕСОРА»

«Наша військова авіація за своїм призначенням, вогневою потужністю і дальністю бойового застосування має стати тією силою, що разом із іншими складовими оборони забезпечить стримування агресивних амбіцій РФ, яка буде спроможна завдати адекватний удар у відповідь будь-якому агресору», — наголосив глава держави у промові на урочистій церемонії вручення дипломів випускникам Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба.

Президент нагадав, що, дотримуючись зобов'язань в межах Мінських домовленостей, наші Збройні Сили не застосовують бойову авіацію. Проте авіатори несуть бойове чергування з протиповітряної оборони держави, виконують завдання з перевезення поранених, особового складу, військового майна, повідомляє офіційний сайт глави держави.

За словами Петра Порошенка, усвідомлюючи роль і місце військової авіації у захисті повітряних рубежів держави, 2016 рік визначено роком Повітряних Сил. Поточного року на відновлення техніки виділено близько 2,5 млрд гривень.

«Це дозволить армії отримати з ремонту близько 50 літальних апаратів з відновленою боєздатністю: 35 літаків, решта — гелікоптери. Близько половини з них пройдуть глибоку модернізацію», — констатував Петро Порошенко, зауваживши, що вітчизняні ремонтні підприємства вже опанували технології замкнених циклів ремонту основних типів військової авіаційної техніки.

У 2016 НА ВІДНОВЛЕННЯ ТЕХНІКИ ВИДІЛЕНО БЛИЗЬКО 2,5 МЛРД ГРН. ВІЙСЬКО ОТРИМАЄ З РЕМОНТУ БЛИЗЬКО 50 ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ З ВІДНОВЛЕНОЮ БОЄЗДАТНІСТЮ

Наші виробничі потужності дозволяють модернізувати практично всю номенклатуру авіаційної техніки та майже на половину підвищити коефіцієнт її бойового застосування. В Повітряних Силах вже сьогодні використовуються понад 30 відремонтованих і модернізованих літаків різних типів Міг-29, Су-24, Су-25 та Л-39.

Президент також повідомив, що планується поповнення авіаційного парку українського війська. «Близькою перспективою є закупівля спеціальних літаків на базі вітчизняного транспортного літака Ан-148, модернізація до 2020 року десятків літальних апаратів винищувальної, ударної та розвідувальної авіації, створення нових керованих авіаційних засобів ураження, засобів радіоелектронної боротьби, повітряної розвідки. Значний розвиток набули розробка і виробництво безпілотних літальних апаратів», — сказав він.

Петро Порошенко наголосив, що, зважаючи на виклики, які сьогодні стоять перед державою, якісна підготовка висококваліфікованих офіцерів-льотчиків є надзвичайно важливою. І Харківський університет Повітряних Сил справляється із виконанням цього завдання. Президент України вручив Харківському національному університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба бойовий прапор.

ХАРКІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТУ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ІМЕНІ ІВАНА КОЖЕДУБА ПРИСВОЄНО СТАТУС НАЦІОНАЛЬНОГО

«Сьогоднішній випуск не схожий на попередні — вперше за роки незалежності випускники повністю оволоділи бойовою технікою, пілотуючи вертольоти Мі-8 та Мі-24, літаки-штурмовики Су-25 та винищувачі Міг-29. Випускники засвоїли програму підготовки на цих бойових літаках із відповідним нальотом по 43 та 36 годин, а загальний наліт випускника за роки навчання в університеті перевищив 206 годин на кожного», — зазначив Петро Порошенко.

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2016»: МАНЕВРИ НА ЛЬВІВЩИНІ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ІЗ ТРИНАДЦЯТИ КРАЇН

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного на початку тижня розпочалися українсько-американські командно-штабні навчання із залученням військ «Репід Трайдент-2016» («Стрімкий Тризуб-2016»).

Цього року у військових маневрах беруть участь понад 1800 військовослужбовців із 13 країн світу. Окрім України та США, до навчань залучено військовослужбовців з Канади, Великобританії, Болгарії, Литви, Туреччини, Румунії, Грузії, Республіки Молдова, Республіки Польща, Королівства Норвегія та Королівства Швеція.

Найбільші іноземні контингенти — від армій США та Канади, загалом понад 400 вояків. Вітчизняне угруповання, задіяне в міжнародних військових навчаннях, представлено військовослужбовцями однієї з бойових бригад Сухопутних військ ЗС України, військовослужбовцями ВДВ ЗС України, морської піхоти, курсантами Національної академії сухопутних військ, Військової академії в Одесі та окремим підрозділом Національної гвардії України. До навчань залучаються й військовослужбовці LITPOLUKRBRIG, багатонаціональної бригади, створеної 2014 року.

У НАВЧАННЯХ БЕРУТЬ УЧАСТЬ ПОНАД 1800 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ПОНАД 200 ОДИНИЦЬ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ТА 2 ВЕРТОЛЬОТИ МІ-8

Слід зазначити, що навчання серії «Репід Трайдент» уперше проводитимуться з урахуванням діяльності Об'єднаної багатонаціональної групи з підготовки «Україна» (JMTG-U), спрямованої на тренування українських військовослужбовців різних військових спеціальностей за стандартами НАТО за допомогою іноземних інструкторів зі США, Канади, Великобританії, Литви, Естонії та Польщі.

Метою «Репід Трайдент-2016» є запровадження у Збройних Силах України прогресивних напрацювань армій провідних країн світу, обмін професійним досвідом, підвищення рівня взаємодії між підрозділами Сухопутних військ США, України, армій країн-учасниць НАТО і членів програми «Партнерство заради миру».

Навчання передбачають проведення командно-штабної та польової фаз. Керівний склад та офіцери штабу багатонаціональних підрозділів рівня «батальйон-бригада» тренуватимуться у спільному плануванні та проведенні операцій. Особовий склад підрозділів відпрацьовуватиме тактичні елементи, спрямовані на виконання завдань за призначенням з урахуванням досвіду протистояння гібридним формам збройної агресії.

Навчання триватимуть два тижні на різних ділянках військового полігона Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ. У практичних заняттях будуть задіяні понад 200 одиниць військових автомобілів та бойових броньованих машин та 2 вертольоти Мі-8.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ВІРНІ СИНИ МОРСЬКОЇ ДЕРЖАВИ УКРАЇНИ

Я пам'ятаю той хвилюючий момент їхнього швартування у Практичній гавані Одеси. Пам'ятаю їхні втомлені та стурбовані погляди. Анексія Кримського півострова з боку РФ перевернула їхнє життя. Але на кораблі майорів прапор ВМС України, спростовуючи повідомлення рупорів російської пропаганди про нібито андріївський стяг над фрегатом. Екіпаж «Сагайдачного» залишився вірним Військовій присязі, він не зрадив Україну.

Уже втретє поспіль чергову річницю Дня ВМС України особовий склад фрегата відзначатиме в Одесі. Попередній рік для екіпажу корабля був складним та насиченим у навчально-бойовому сенсі. Серед основних заходів навчально-бойової роботи варто відзначити багатонаціональні навчання «Морський щит» та українсько-американські «Сі Бриз», які проводилися торік у липні-вересні в Чорному морі.

Це була важка цілодобова праця — виявляти та знешкоджувати підводні човни «противника», спільно з екіпажами американського есмінця «Дональд Кук» та інших іноземних і вітчизняних суден виконувати навчально-бойові вправи з артилерійського озброєння, «відбивати» атаки швидкісного човна, проводити операції з перехоплення та огляду судна-порушника, здійснювати тактичне маневрування та буксирування, а також надавати допомогу аварійному кораблю. Всі ці непрості завдання екіпаж нашого фрегата виконав професійно.

У березні 2016-го «Гетьман Сагайдачний» разом із судном розмагнічування «Балта» здійснив похід до Туреччини.

— Ми перейшли Босфор, відвідали Стамбул та успішно доставили в Україну мобільний пересувний госпіталь для потреб воїнів АТО та кілька тисяч комплектів військової форми, передані турецькою стороною. Окрім цього, під час походу разом із кораблем турецьких ВМС ми провели спільні тактичні навчання з пошуку, виявлення та знищення субмарини,

Початок на 1-й стор.

Посадка Ка-27 на палубу корабля

Під час ходових випробувань

У МОРІ — НОВІ БРОНЕКАТЕРИ

Цей вітчизняний швидкісний катер, за оцінками його розробників, є одним із кращих у своєму класі

Два малі броньовані артилерійські катери проекту 58155, побудовані для Військово-Морських Сил Збройних Сил України на заводі «Ленінська кузня», проходять ходові випробування, що проводяться в акваторії Чорного моря за участю спеціалістів суднобудівного заводу.

За словами голови державної комісії капітана 1 рангу Олексія Неїжпапи, в морі було перевірено швидкість ходу катерів, роботу апаратури навігації, можливості енергетичної установки, маневреність катерів, рульовий, якірний, швартовно-буксирний та леєрний пристрої. Також перевірялися дальність плавання, спроможності кормових та носових бойових модулів, апаратура навігації та герметизація зовнішнього контуру катерів.

УКРАЇНА ПОЧАЛА БУДУВАТИ КОРАБЛІ ІЗ ВПРОВАДЖЕННЯМ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ОЗБРОЄННЯ ТА ЦИФРОВОГО ОБЛАДНАННЯ

До заходу було залучено навчальний катер «Сміла», швидкохідний катер «Willard», морський буксир «Корець» та гелікоптер морської авіаційної бригади Мі-14.

Як зазначив командир артилерійського катера капітан-лейтенант Олексій Мельник, завдання, які були поставленні на цей вихід, виконані в повному обсязі. Насамперед представники заводу спільно з екіпажем оцінили ходові та маневрові якості корабля під час номінального та максимального режиму роботи двигуна. Окрім цього, було перевірено гвинтову рульову систему, а також були зроблені заміри температурних режимів різних систем. Техніка працювала у штатному режимі, і, як зазначили представники заводу, двигуни повністю готові до експлуатації.

— Дуже приємно, що Україна почала будувати кораблі із впровадженням сучасних технологій, озброєння та цифрового обладнання. Так, він невеликий за розмірами, однак декілька таких катерів здатні завдати великих проблем супротивнику, — додав капітан-лейтенант Олексій Мельник.

За словами офіцера, обладнання, встановлене на катері, доволі невибагливе в експлуатації та обслуговуванні. В цілому військові моряки відзначають, що перший вихід в море нових бронекатерів показав — корабель відповідає заявленим виробником характеристикам.

— Ці випробування продемонстрували нам правильність обраного напряму розвитку даного типу катерів, — зазначив головний інженер суднобудівного заводу «Ленінська кузня» Євген Стамат. — Приємно, що результати, які ми отримали, відповідають технічному завданню замовника.

За словами Євгена Стамата, катер показав високі швидкісні характеристики і навіть дещо перевищив очікування фахівців заводу. Під час наступних етапів випробувань заводчани перевірять озброєння та спеціальну техніку.

— Зараз можна із впевненістю сказати, що цей катер є одним з кращих у своєму класі, — додав Євген Стамат.

За словами капітана 1 рангу Олексія Неїжпапи, незабаром малі броньовані артилерійські катери мають увійти до корабельного складу ВМС ЗС України, але попереду ще чимало роботи з промисловістю щодо усунення недоліків.

Нагадаємо, перші два катери проекту 58155 були закладені ще в жовтні 2012 року. Потім проект був заморожений. Новий контракт між Міністерством оборони України і заводом «Ленінська кузня» щодо будівництва двох артилерійських катерів був підписаний у жовтні 2014 року.

Артилерійський бронекатер проекту 58155 розроблений миколаївським державним підприємством «Дослідно-проектний центр кораблебудування». Ці швидкохідні катери призначені для несення патрульної служби на річках, озерах, зовнішніх рейдах і в прибережних морських акваторіях. Малі броньовані артилерійські катери під час бойових дій призначені для ведення розвідки і спостереження, вивчення району бойового призначення, захисту портів і комунікацій на прикордонних річках, прикриття річкової ділянки державного кордону, боротьби з кораблями, судами та десантно-висадочними засобами супротивника, вогневої підтримки підрозділів та їхнього прикриття від ударів супротивника.

Катер має довжину 23 метри та водотоннажність понад 50 тонн, автономність плавання сягає п'яти діб, екіпаж — п'ять осіб.

Євген СИЛКІН,
Олександр ЗАВТОНОВ

У березні 2016-го фрегат здійснив похід до Туреччини

передачі вантажів із корабля на корабель на ходу, здійснили маневрування у строях та ордерах, виконали чимало інших навчально-бойових завдань, — розповів заступник командира фрегата «Гетьман Сагайдачний» із виховної роботи капітан 2 рангу Володимир Мамедов.

А в проміжках між цими далекими походами та багатонаціональними навчаннями постійно проводяться інші етапи навчально-бойової підготовки.

У цьому я переконався під час відвідування нашого флагмана. Спекотно було не лише на вулиці, спекотно було і на борту та у відсіках корабля. В радіорубці одна за одною лунали команди старшого помічника командира фрегата капітана 3 рангу Олексія Корецького, а особовий склад бойових частин та інших підрозділів злагоджено виконував завдання з боротьби за живучість корабля, відпрацьовував дії у випадку аварійних пошкоджень, проводив тренування корабельних бойових розрахунків. І так щодня: походи, навчання, заняття, тренування — життя на кораблі, де цілодобово перебуває чергова зміна забезпечення живучості, до складу якої входить третина екіпажу.

За словами капітана 2 рангу Володимира Мамедова, всі моряки на флагмані є контрактниками та представниками різних регіонів України — від центру до півдня, від заходу до сходу — зокрема й уродженцями Криму та Донбасу. А разом вони є дружнім боєздатним колективом. На фрегаті несуть службу такі віддані своїй професії люди, як капітан 3 рангу Ігор Огоновський, старшина 1 статті Василь Короп, старшина 2 статті Олександр Баклан, старший матрос Роман Молодов та інші.

На найближчі вихідні екіпаж фрегата «Гетьман Сагайдачний» на чолі з командиром — капітаном 2 рангу Денисом Іваніним підніме якір та візьме курс на акваторію Одеського морського порту, де братиме участь в урочистостях з нагоди святкування Дня ВМС ЗС України. А наступного місяця на нього чекають важкі й відповідальні випробування під час багатонаціональних навчань «Морський щит» та «Сі Бриз». Флагман вийде в море охороняти морські кордони України. І так упродовж усіх років незалежності нашої морської держави.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ, Одеса
Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

КУРСАНТ-НАХІМОВЕЦЬ ПАВЛО ГЛАДЧЕНКО:

«МРІЮ ПОВЕРНУТИСЯ ДО СЕВАСТОПОЛЯ В ОДНОСТРОЇ УКРАЇНСЬКОГО ОФІЦЕРА»

Понад два роки тому в Інтернеті було розміщене відео, де група курсантів Академії військово-морських сил імені П. С. Нахімова співає Гімн України в ту мить, коли на стройовому плацу установи по-зрадницьки піднімають російський триколор. Це відео й нині хвилює та змушує замислитися багато про що. Ті хлопці-українці не зламалися, вистояли та довели, що Батьківщина не продається. Один із них — курсант Павло Гладченко.

Як склалася доля цього хлопця? Кореспондент газети «Народна армія» зустрівся з ним напередодні Дня Військово-Морських Сил ЗС України. Символічно, що зустріч відбулася на морському узбережжі.

Погода була сонячною, море спокійним, і замислений погляд Павла мимоволі був спрямований у нескінченну морську далечінь. Сьогодні він — четвертокурсник факультету військово-морських сил Одеської національної морської академії та наполегливо готується до складання комплексного державного екзамену зі спеціальних дисциплін та захисту кваліфікаційних робіт за ступенем «бакалавр».

Ось уже понад два роки він навчається в Одесі. Крим та Севастополь, звісно, вважає українськими, а весняні події 2014-го й досі сприймає дуже болісно.

— Все сталося швидко, несподівано. Добре пам'ятаю і день захоплення нашої академії. Я тоді готувався заступити на вахту і відпочивав після обіду. Інструктаж добового наряду мав відбутися о 17.00. Прокидаюся, дивлюся на годинник — 17.30… Ніхто не розбудив. Подивився у вікно, а там під наглядом «зелених чоловічків» наші курсанти складають у вантажівку ящики зі зброєю та боєприпасами. А згодом командир курсу, який ще вчора розповідав про те, як треба любити Україну, вже агітував переходити до російської армії, мовляв, що там і заробітна плата вища, і служити крутіше, і на нас чекають навколосвітні подорожі. Соромно стало за таких, як він, — немов ще раз переживаючи ті події, поділився спогадами Павло.

«…А якщо наша Ненька заплаче,
Образи водою не змити.
Лиш тільки сини України
Зможуть, рідна, тебе захистити»

Це уривок з вірша «Присвячується офіцерам», автором якого є саме курсант Павло Гладченко. За його написання Павло став дипломантом Всеукраїнського фестивалю-конкурсу «Пам'ять серця».

Рядки, звісно, присвячені не таким, як його колишній командир курсу та інші військові, які зрадили Військовій присязі і перейшли на бік росіян. У поезії йдеться про справжніх синів України.

Дуже непросто пережити таке в зовсім юному віці. Важко було уявити, ще важче зрозуміти, як командири та однокурсники, зокрема і друг Олексій, з яким Павло чотири роки навчався в Київському військовому ліцеї імені Богуна та майже два роки — в Академії ВМС імені Нахімова, зможуть так легко зректися Батьківщини.

— Нас розсудить час. Кажуть, що він і лікує, але особисто я зраду Вітчизни не пробачаю, — задумливо сказав майбутній морський офіцер.

Спілкуючись із Павлом, швидко зрозумів: він грамотний та інтелектуально розвинений хлопець. Він пише вірші — ліричні та на військово-патріотичну тематику. А свою першу поезію Павло присвятив бабусі Лідії Володимирівні. До речі, так сталося, що саме її розповіді про Другу світову війну вплинули на вибір професії онука.

— У 1945-му їй було 8 років. Пам'ятаю, як вона розповідала, що 9 травня радісна, з розпущеним волоссям бігла сільським полем та голосно сповіщала односельчан: «Ура! Перемога!» А ще вона розповідала, як маленькою ховалася в погребі, коли в село увійшли фашисти. Чомусь ті та інші її спогади про війну сколихнули мою свідомість. Я почав цікавитися військовою тематикою: читав книги про полководців різних часів, захоплювався стрільбою з пневматичної гвинтівки та орієнтуванням на місцевості, — пригадав Павло.

Його мати — сільський лікар-стоматолог Людмила Олександрівна — сприйняла вибір сина як належне, й уродженець села Кочерів, що на Житомирщині, в 13-річному віці вступив до Київського військового ліцею імені Івана Богуна. За 4 роки після його закінчення він став курсантом Академії ВМС імені П. С. Нахімова, а нині через анексію Кримського півострова з боку РФ навчається на факультеті військово-морських сил ОНМА. Але Севастополь назавжди залишився в його серці. Павло сумує за ним і мріє повернутися туди як український офіцер.

Курсант 4 курсу факультету військово-морських сил Одеської національної морської академії Павло Гладченко

Під час навчання в Одесі за спеціальністю «Комплекси та системи озброєння ВМС» Павло проходив стажування на флагмані вітчизняного флоту — фрегаті «Гетьман Сагайдачний». На ньому переходив Босфор, брав участь у міжнародних навчаннях, ходив до Туреччини.

— Правду кажуть, що корабель треба відчути, перебуваючи на ньому, а не вчити по книжках. Під час мого стажування на «Сагайдачному» я був дублером вахтового мінера, діяв при умовній атаці субмарини, виконував обов'язки командира бойової частини під час торпедної атаки, а також досконало ознайомлювався з основними характеристиками корабля, його протичовновим і мінно-торпедним озброєнням, — розповів курсант Гладченко.

А нещодавно він пройшов ще одне складне випробування під час двотижневого стажування на посаді командира взводу в Навчальному центрі ВМС ЗС України.

КАЖУТЬ, ЩО ЧАС ЛІКУЄ, АЛЕ ОСОБИСТО Я ЗРАДУ ВІТЧИЗНИ НЕ ПРОБАЧАЮ

За рік курсант Павло Гладченко стане лейтенантом.

— Де б тобі найбільше хотілося служити на початку офіцерського шляху? — запитав я в нього.

— Для мене немає великої різниці, де я служитиму, на суходолі чи на кораблі. Головне, що я служу своїй країні й цим дуже пишаюсь! — відповів майбутній морський офіцер.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ.
Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

ІСПИТ ДЛЯ МОРПІХІВ — 75-КІЛОМЕТРОВИЙ МАРШ-КИДОК

Незвичний для багатьох військовослужбовців іспит нещодавно складали 30 випускників навчальної роти бригади морської піхоти. Вони довели, що гідні звання еліти Військово-Морських Сил, здійснивши 75-кілометровий марш-кидок. Маршрут пролягав по суходолу, воді та повітрям. За задумом цього іспиту морпіхи виконували роль розвідувально-диверсійних груп.

Друга ночі, а в розташуванні навчальної роти пожвавлення. За командою чергового роту піднято по тривозі, особовий склад отримує зброю, а в парку бойових машин на них вже чекають прогріті «хамери». Екіпірування — традиційне для бійців: шолом, бронежилет, автомат та рюкзак за плечима. Минає декілька хвилин — і «хамери» прорізають міську темряву, прямуючи до аеродрому Кульбакіно. Залишки сонливості, як вітром, здуває рокіт двигуна вертольота Мі-14ПР — на летовищі бійців чекають льотчики морської авіації. Проводиться короткий інструктаж та поділ на групи по десять осіб. Групи доповнюються сержантами-інструкторами навчальної роти для контролю за проходженням кожного етапу марш-кидка. Далі — переліт на полігон «Широкий Лан». На обличчях бійців уже немає й сліду сонливості, в очах вогонь і максимум зібраності…

Висадка по-бойовому, ніяких зволікань, перша група займає кругову оборону місця висадки, забезпечуючи прикриття для наступних груп. Коли остання група дістається місця призначення, командир навчальної роти шикує підрозділи та доводить бойовий наказ. Коли в наказі звучить загальна дистанція марш-кидка — 75 кілометрів, деякі з бійців здивовано перезирнулися. До командирів відділень доводять азимути й направлення руху. За легендою, підрозділи виконують завдання розвідувально-диверсійних груп, отже — діятимуть у тилу противника. Тому й не дивно, що під час марш-кидка на групи систематично нападають із засідок хлопці в кікіморах, а сержанти-інструктори медичної підготовки дають вказівки на відпрацювання питань тактичної медицини.

— Запас води був невеликим, а пити хотілося дедалі більше з кожним пройденим кілометром. Але коли стоїть питання, чим завантажити рюкзак — водою чи набоями — відповідь однозначна, тому доводилося терпіти, — розповів стрілець навчальної роти матрос Олександр Фрайтаг. На всіх ділянках марш-кидка інструктори часто поглядають на годинники, а якщо група відстає від графіка, то підрозділ нарощує темп пересування.

Підрозділи майже з ходу зачищають від умовного противника тренувальне містечко й виконують бойову стрільбу на бали. Настає довгоочікувана ніч, що приносить трохи прохолоди. Та морпіхам не до відпочинку. Майже всю ніч на них нападають військовослужбовці розвідувальної роти.

Раніше за сонячні промені, о четвертій годині, з бійцями вигуком: «Підйом! Ви ще й половини шляху не подолали!» вітається головний сержант-інструктор навчальної роти сержант Сергій Комик. Після дня, сповненого психологічно-фізичним напруженням, перші кроки даються дуже важко. «Моє спорядження з кожним новим кроком ставало дедалі важчим, наче хтось додавав по цеглині до мого рюкзаку за кожний пройдений кілометр», — розповідає стрілець навчальної роти матрос Станіслав Доскоч.

На шляху до річки Південний Буг групи відпрацьовували імітацію мінування доріг й виведення з ладу ліній електропередач, а по прибутті на місце відпрацювали ще й мінування мосту. Форсування Південного Бугу відбувалось на човнах. Здивуванню місцевих рибалок не було меж. Далі дорога пролягала через заболочену місцевість, одяг та взуття промокли й суттєво поважчали.

Діставшись до наступного етапу — стрільбища, групи повторюють бойову стрільбу на бали. Результати виявилися трохи гіршими за попередні — дається взнаки втома. Бійцям дали декілька хвилин перепочинку та продовжили марш-кидок. «Постійно рухались бігом, адже ми діяли в тилу противника. На останні кілометри ледь вистачило сил», — ділиться своїми враженнями стрілець навчальної роти матрос Микола Гаврилов. Ось і останній кілометр подоланий, у військовій частині гучно вітають учасників марш-кидка, а командир частини оголошує загальну оцінку — «відмінно!»

Андрій СКАРЖИНЕЦЬ

З неба — одразу в бій…

...ВИСАДКА ПО-БОЙОВОМУ, НІЯКИХ ЗВОЛІКАНЬ. ДО КОМАНДИРІВ ВІДДІЛЕНЬ ДОВОДЯТЬ АЗИМУТИ Й НАПРАВЛЕННЯ РУХУ. ЗА ЛЕГЕНДОЮ, ПІДРОЗДІЛИ ВИКОНУЮТЬ ЗАВДАННЯ РОЗВІДУВАЛЬНО-ДИВЕРСІЙНИХ ГРУП, ВОНИ ДІЯТИМУТЬ У ТИЛУ ПРОТИВНИКА

Десятки кілометрів давалися нелегко

У тилу ворога треба постійно проявляти пильність

Авангард — запорука безпеки при пересуванні групи

Командир групи відпрацьовує бойовий наказ на мапі

У кожному підрозділі чи екіпажі до третини складу під час навчань становили резервісти

РЕЗЕРВІСТИ ПРИСКОРЮЮТЬ ТЕМП НАРОЩУВАННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ВІЙСЬКА

Нещодавно в Гончарівському, що на Чернігівщині, проводився наймасштабніший в історії вітчизняного війська збір оперативного резерву. Одночасно 1100 резервістів прийняли участь у навчаннях окремої танкової бригади. Всі вони мають досвід бойових дій

Слово «резервіст» з'явилося на слуху українських військових 2006 року. Саме тоді у Збройних Силах України було впроваджено службу у військовому резерві. За задумом, саме такі військовозобов'язані, які мають відповідну підготовку і досвід, за потреби дозволять швидко наростити укомплектованість військових частин особовим складом та забезпечити їхню готовність до виконання бойових завдань.

Перший день збору з резервістами розпочався зі стройового огляду, де командири змогли, як вони самі кажуть, «подивитися в очі» кожному. Далі — прийом зброї та штатної бойової техніки, а вже наступного дня — інтенсивні заняття. Тут контрактників, мобілізованих чи резервістів не розділяли — всі тренувалися у складі підрозділів, екіпажів чи обслуг. А вже на п'ятий день зборів розпочалися бригадні тактичні навчання з бойовою стрільбою. За легендою навчань, «східні» вдалися до наступу із наміром прорвати нашу оборону. Підрозділи бригади мали зупинити противника.

У розпалі навчань Гончарівський полігон гуркотів усією потужністю бригади. По умовному противнику працювали танки, ствольна та реактивна артилерія, його ретельно «прасувала» армійська і штурмова авіація. У кожному підрозділі чи екіпажі до третини складу становили резервісти.

Після потужного вогневого удару по противнику підрозділи почали пересування. Підвезти мене до нових позицій погодилися військові медики на «санітарці». На окремих ділянках уздовж дороги — вирви від розривів снарядів, у повітрі — запах пороху. Поруч зі мною резервіст — лейтенант медичної служби Юрій Баранов.

— Свого часу я закінчив університет імені Богомольця і 2014 року, коли на Сході України розпочалися бойові дії, пішов до військкомату, — розповідає лейтенант. — Осінь того ж року провів у складі медичного пункту 24-ї бригади на Луганщині. Демобілізувався навесні 2015-го. А коли мені запропонували службу в резерві, відразу погодився. Війна ж не закінчилася, хтозна, може, необхідно буде знову стати на захист України, а служба в резерві дає можливість підтримувати набуті навички. Я одразу підписав контракт на 5 років служби в резерві. До того ж є бонус (посміхається) — 2,5 тисячі гривень щороку в разі своєчасного прибуття на всі збори.

За словами Юрія, в казармі чи навчальному класі резервістам сидіти не довелося. Вже на другий день вони бігали полігоном.

— Я з товаришами розмістився у великому бліндажі, де нас 14, інші хлопці — у наметах, — продовжує офіцер. — Зрештою, тут ніхто з нас і не вимагав якихось особливих умов, адже всі воювали і добре знають польове буття. Тож проблем немає. Вода є, багато хто обладнав собі літні душі, щоб освіжитися після польових занять. Але м'яса в кашу могли б класти більше. Бо навантаження тут серйозні.

Із медиками я попрощався біля позицій зенітників. Командир батареї ПЗРК старший лейтенант Олександр Руссу — випускник 2015 року. Про своїх тимчасових підлеглих говорить з повагою:

— Ці хлопці — хороші солдати, мені б таких у підрозділ на постійну основу! Їм нічого не треба двічі пояснювати, і вони ні на що не нарікають. У декого, щоправда, пуски з ПЗРК були перші, але це справа часу, головне — бажання.

БЛИЗЬКО 80% РЕЗЕРВІСТІВ ЗАЯВИЛИ, ЩО В РАЗІ СУТТЄВОГО УСКЛАДНЕННЯ ОБСТАНОВКИ НА ДОНБАСІ ВОНИ ПРИЙДУТЬ ДО ВІЙСЬКА

За кількасот метрів розгорнулася мінометна батарея. Поговорити з хлопцями мені практично не вдалося, бо саме в той час вони вели вогонь по умовному противнику. Тож перекинулися лише декількома фразами. Всі резервісти, які зараз у цьому підрозділі, воювали на Сході, під донецьким аеропортом, у Пісках, Авдіївці та в інших «гарячих» точках Донбасу. Було помітно, що зараз вони у звичній стихії — розрахунки працювали, як точний механізм: «Координати…» — «Заряджай!» — «Постріл!», і чергова міна летить на голови «неприятеля». Таку ж злагодженість та вміння мені довелося спостерігати і в інших підрозділах.

Вмотивованість резервістів, що проходили збір, навіть дещо перевищила сподівання командування. Протягом всього часу перебування у бригаді вони добре зарекомендували себе, а кількість тих, хто думав, що приїхав трохи розвіятись на свіжому повітрі, становила не більше одного відсотка. Ветерани АТО охоче ділилися власним бойовим досвідом із тими, хто його поки що не має. «Нам, можливо, ще доведеться йти разом у бій», — говорять вони.

Як не дивно можуть прозвучати ці слова, але всі, з ким я спілкувався, а їх було чимало, жодного разу не поскаржилися на побутові умови чи труднощі під час навчання. Проблеми, про які говорили резервісти, стосувалися іншого: когось призначили не на ту посаду, яку передбачає спеціальність бійця, когось не влаштувала організація підготовки навчань. В одному з механізованих підрозділів хлопці зізнаються: їхній командир був не на висоті. Він не організував належним чином підготовку, а його окремі рішення тим, хто пройшов війну і добре знає, що потрібно робити для ефективних дій підрозділу, були незрозумілі. Попри це, більшість відгуків були позитивними, і близько 80% резервістів заявили, що в разі суттєвого ускладнення обстановки на Донбасі вони прийдуть до війська.

Десятиденні збори резервістів закінчилися словами вдячності від командування та відзначенням кращих. Близько трьохсот резервістів та військовослужбовців бригади отримали медалі, нагрудні знаки та грамоти. «Усі завдання виконані, попри стислий термін проведення навчань», — підсумував хід маневрів комбриг.

Найближчим часом буде проведено ретельний аналіз результатів навчань за участю резервістів. Але вже попередні підсумки показують, що експеримент був вдалим. Резервісти дозволяють суттєво зменшити час на підготовку частини до виконання завдань за призначенням.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СЛУЖБУ В РЕЗЕРВІ

У березні 2015 року в Україні був прийнятий закон, який встановлює обов'язкове зарахування до оперативного резерву військовослужбовців, які звільняються, — як зі строкової служби, так і тих, хто був призваний за мобілізацією.

Виклик резервістів на військову службу здійснюється з оголошенням загальної мобілізації або окремим рішенням Президента України в ході часткової мобілізації. Час на прибуття резервіста до військової частини з моменту його оповіщення — одна доба.

Норма щодо обов'язкового зарахування до оперативного резерву діє тільки на особливий період. Після його закінчення всім резервістам оперативного резерву буде запропоновано в добровільному порядку укласти контракт на подальше проходження служби в резерві.

Призначення військовозобов'язаного до військового оперативного резерву не є перепоною для залучення його до проходження військової служби за контрактом.

Статус резервіста передбачає дотримання його прав і свобод, що встановлюються законодавством України з питань військового обов'язку, військової служби та служби у військовому резерві, зокрема Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Розміри грошового забезпечення і заохочення резервістів та порядок виплати встановлюються Кабінетом Міністрів України.

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

Найбільш показовий світовий приклад ефективності служби в резерві — Збройні сили Швейцарії.

При 7,4 млн населення Швейцарія має доволі значні мобілізаційні ресурси, які становлять 1,7 млн осіб. За дві-чотири години Швейцарія здатна розгорнути з 22-тисячної армії мирного часу 650-тисячну, а за дві доби — 1,7-мільйонну армію, добре навчену, організовану і озброєну.

Кадрових військових у країні близько 9000, переважно — в авіації. Тих, хто перебуває на службі і перепідготовці, — близько 10–15 тисяч одночасно. Солдати викликаються на 90 днів у школу рекрутів. По її закінченні держава видає бійцю особисту зброю з двома повними магазинами, три комплекти форми на всі пори року, спорядження, бронежилет і шолом, з якими він повертається додому.

До 32 років рядовий за 10 років вісім разів удосконалює свої навички на зборах тривалістю три тижні, до 42 років — тричі по два тижні, до 50 років — 1 раз два тижні. Як тільки йому виповнюється 51 рік, чоловіка офіційно звільняють з армії, забирають гвинтівку, пістолет і дарують спорядженний помповий дробовик і мобілізаційне розпорядження — на випадок тотальної мобілізації.

НА ШЛЯХУ ДО ВІЙСЬКА НАТОВСЬКОГО ЗРАЗКА,

або Про деякі нюанси трансформації сектору безпеки й оборони в Україні

— Завдяки підтримці НАТО ми приступили до широкомасштабної реформи. В її основу закладено основоположні принципи НАТО. Мета — досягнення сумісності з Альянсом. Уперше в історії України відповідно до прийнятих в НАТО принципів здійснено комплексний огляд сектору безпеки і оборони та ухвалено Стратегічний оборонний бюлетень — дорожню карту нашої оборонної реформи. Важливим фактором практичної підтримки реформ є Комплексний пакет допомоги, який дозволить зміцнити Збройні Сили, вдосконалити системи управління, зв'язку та автоматизації, логістики та стандартизації, військово-технічного співробітництва, медичної реабілітації військовослужбовців, протимінної безпеки та протидії гібридним загрозам, — зазначив генерал армії України Степан Полторак у Брюсселі під час нещодавнього засідання Комісії Україна-НАТО на рівні міністрів оборони.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО ЄНС СТОЛТЕНБЕРГ ЗАПЕВНИВ, ЩО НАТО ПРОДОВЖУВАТИМЕ НАДАВАТИ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ В ЗАХИСТІ ЇЇ СУВЕРЕНІТЕТУ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ

У Брюсселі між Міноборони України та Агенцією НАТО з підтримки і постачання було підписано Угоду про встановлення відносин у сфері купівлі-продажу на підтримку Збройних Сил України.

На практиці це означає, що, крім поглиблення загальної співпраці нашої країни з НАТО, ми зможемо здійснювати конкретні практичні кроки в такому важливому для нашої країни питанні, як диверсифікація матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України та нівелювання залежності нашої держави від російського ОПК у сфері технічного забезпечення власного війська (окремі типи та види озброєння, запасні частини до ОВТ, витратні матеріали тощо).

Особливої актуальності це питання набуває з огляду на те, що проти нашої країни триває гібридна агресія сусідньої країни — Російської Федерації. Тому немає нічого дивного в тому, що Україна нині прагне не просто співпрацювати з НАТО у сфері безпеки та оборони, а й безпосередньо активно трансформувати сектор безпеки за кращими зразками Альянсу.

Адже у випадку успішного досягнення цієї мети, на мій погляд, питання відновлення територіальної цілісності нашої країни стане значно «ближчим» до практичної реалізації.

За словами Президента України Петра Порошенка, ще до того, як Україна стане членом НАТО, в неї має бути армія натовського зразка. «Ми повинні визначити та забезпечити неухильне дотримання єдиних для всіх силових структур правових та технічних вимог до розробки та прийняття на озброєння техніки і майна з урахуванням стандартів армій країн НАТО», — зокрема зазначив він під час нещодавньої науково-практичної конференції «Уроки гібридної війни».

Але нині практична реалізація всіх цих прагнень у сфері трансформації українського війська за стандартами НАТО не обмежується технічними стандартами. Трансформується багато інших сфер та напрямів діяльності вітчизняного війська.

Найбільш пріоритетними, де процес трансформації усталений і незворотний, є сфери організаційно-штатної побудови, бойової і професіональної підготовки військ і органів їхнього управління та низка інших напрямків, які цілком сміливо можна вважати ключовими для нарощування боєздатності українського війська, особливо в контексті агресії з боку РФ.

Наприклад, створення Сил спеціальних операцій (ССпО) у структурі Збройних Сил України. Очевидно, що розбудова цього принципово нового для вітчизняного війська роду сил є сьогодні нагальною необхідністю. Цей «інструмент» може бути одним із найефективніших для використання у такому типі протистояння з агресором, як гібридна війна. Тож цілком логічно до цього процесу були залучені фахівці НАТО.

Вони внесли чимало нововведень у процес розбудови українських ССпО, передусім щодо налагодження сумісності нової української військової структури з силами Альянсу і також підвищення рівня її ефективності. Наприклад, у ході формування Навчально-тренувального центру Сил спеціальних операцій ЗС України замість 50 офіцерських посад після консультацій з іноземними інструкторами і радниками було введено стільки ж сержантських, що цілком відповідає стандартам армій провідних країн світу, де роль та місце сержанта в навчанні та вихованні солдатів підняті на високий службово-професійний рівень.

Взаємосумісність підрозділів дає можливість проводити спільні операції

ГОЛОВНОЮ МЕТОЮ РОБОТИ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИКІВ ТА ПРЕДСТАВНИКІВ АРМІЙ НАТО Є ДОСЯГНЕННЯ ДО 2020 РОКУ ЦІЛКОВИТОЇ ТЕХНІЧНОЇ ТА ОПЕРАТИВНОЇ СУМІСНОСТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ТА СИЛ АЛЬЯНСУ

Ще одним прикладом є активна робота навчально-тренувальної місії НАТО в Україні. В межах якої в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки ведеться підготовка підрозділів Збройних Сил України. Там за програмами так званого об'єднаного циклу тренування фахівці з країн Альянсу допомагають готувати спеціалістів для підрозділів Сухопутних військ ЗС України згідно зі стандартами армій провідних країн світу. А ще можна пригадати відкриття минулого місяця школи підготовки професійного сержантського складу також за стандартами НАТО, поновлення та активізацію спільних військових навчальних програм на двосторонній основі між Україною та низкою країн-членів НАТО (Канадою, Великою Британією, Данією тощо).

Тож наближення нашого війська до натовського зразка відбувається інтенсивними темпами. У цьому контексті треба сказати, що головною метою цієї спільної роботи українських військовиків та представників армій країн-членів Альянсу є досягнення до 2020 року цілковитої технічної та оперативної сумісності Збройних Сил України та сил Альянсу.

Але процес наближення до стандартів НАТО у сфері безпеки і оборони не обмежується достатньо інтенсивними змінами технічного, оперативного чи організаційного характеру лише в українському війську. Доволі активно змінюється також увесь сектор безпеки і оборони країни.

Як відомо, одним із основних документів у цій сфері є затверджена Президентом України Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України. В цьому документі прописані реальні напрями розвитку сектору відповідно до стандартів НАТО, зокрема суттєве підвищення рівня демократичного цивільного контролю за його діяльністю.

Загалом можна цілком сміливо стверджувати, що у відповідності до стандартів НАТО відбувається зміна самих принципів керівництва обороною країни. Разом зі змінами безпосередньо у війську та інших силових структурах України як складових сектору безпеки та оборони змінюються процедури та основи формування оборонної політики нашої держави. Вона стає більш прозорою, зрозумілою для громадянського суспільства нашої країни, в ній береться до уваги суспільний запит та прагнення більшості громадян держави у цій сфері.

У межах реформування Міністерства оборони України передбачається, що посада очільника оборонного відомства після 2018 року стане цивільною. Буде введено посаду Державного секретаря Міністерства оборони, проведено подальше розмежування та уникнення дублювання функцій між Міністерством оборони та Генеральним штабом ЗС України, а також проведено низку інших заходів у межах масштабної реформи, яка передбачає приведення структури МО України та ГШ ЗС України у відповідність до стандартів країн-членів НАТО.

Не буду забігати наперед, коли і як нам вдасться реалізувати все задумане в цій сфері. Час покаже. Лише додам, що ми в Україні пересвідчилися в необхідності реформ, загрози є чималими, часу бракує, права на помилки не маємо. В умовах відбиття гібридної агресії Україна чітко обрала шлях на різке підвищення ефективності власної сфери національної безпеки та оборони. І цей шлях ми мусимо пройти якнайшвидше. Зовсім не випадково провідний експерт Atlantic Council Ян Бжезінський закликає Північноатлантичний альянс більш активно залучати нашу країну до систем безпеки у регіоні Східної та Центральної Європи.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЧОГО ОЧІКУВАТИ ВІД САМІТУ НАТО У ВАРШАВІ?

Передбачається, що під час цьогорічного саміту Альянсу буде схвалений всеохопний пакет допомоги Україні

Однією з найважливіших міжнародних подій цього року стане саміт НАТО, який відбудеться 8–9 липня у Варшаві. Напередодні в Києві, в посольстві Литовської Республіки в Україні відбувся брифінг «Варшавський саміт НАТО 2016 та Україна». Під час заходу дипломати, представники виконавчої влади та експерти розповіли, чого чекати Україні від цього міжнародного заходу.

Посол Литви в Україні Маріус Януконіс зазначив, що Литва дуже рада, що має можливість брати участь в загальному процесі допомоги НАТО для України щодо реформування системи оборони і наближення до стандартів НАТО.

УКРАЇНА БУДЕ ЄДИНОЮ КРАЇНОЮ-ПАРТНЕРОМ НАТО, ЯКА ПРОВЕДЕ ОКРЕМУ ЗУСТРІЧ, В ОКРЕМОМУ ФОРМАТІ ПІД ЧАС САМІТУ 2016 РОКУ

— Ми всі розуміємо, в який відповідальний і рішучий час відбуватиметься цей саміт. Останні роки світ і Європа стали більш непередбачуваними і небезпечними. Ми бачимо інтенсивні дії Росії проти України в нарощуванні військового потенціалу вздовж кордонів. Звичайно, є очікування щодо України як доброго партнера НАТО і країни, якій Альянс багато допомагає. Передбачається, що під час саміту у Варшаві буде схвалений всеохопний пакет допомоги Україні, — сказав посол Литви в Україні.

У своїй промові посол Польщі в Україні Генріх Литвин наголосив, що Польща є технічним організатором Варшавського саміту, а над питаннями, які будуть порушені, плідно працюють усі країни-члени НАТО.

Під час липневого саміту відбудеться дуже важлива для нашої держави зустріч комісії Україна–НАТО на рівні голів держав та урядів.

Голова представництва НАТО в Україні Александер Вінніков розповів, що Україна буде єдиною країною-партнером НАТО, яка проведе окрему зустріч, в окремому форматі під час саміту 2016 року.

— Це є чіткою ознакою безустанної підтримки безпеки та стабільності України, яку надає НАТО. Ми очікуємо політичного та практичного результату після цієї зустрічі. Мета НАТО полягає в тому, щоб допомогти Україні сформувати і розбудувати ефективні структури оборони та безпеки та посилити цивільний контроль і демократичний нагляд, — зазначив Александер Вінніков.

Також голова представництва НАТО в Україні сказав, що у Варшаві буде підтверджено потужну політичну підтримку України, її суверенітету, територіальної цілісності. «Союзники не визнають нелегальну та нелегітимну анексію Криму. Ми продовжимо закликати Росію припинити дестабілізацію в Україні. Росія має припинити підтримку бойовиків, відвести свої війська і військову техніку з української території. Ми ще раз зазначимо, що Мінські угоди є шляхом до сталого вирішення цієї ситуації і будемо закликати і в подальшому всі сторони до повного виконання цих угод», — проінформував присутніх Александер Вінніков.

Голова представництва НАТО в Україні зазначив, що на саміті будуть ухвалені важливі рішення, які стосуватимуться безпеки Європи та сусідніх країн. Ці рішення ґрунтуватимуться на двох засадничих принципах: захист громадян завдяки сучасній системі оборони та стримування і проектування стабільності поза межами кордонів НАТО.

— Зараз Сили реагування НАТО втричі більші, і в їхній основі є передова бригада підвищеної готовності, яка може протягом кількох днів переміститися в будь-яку частину світу. Крім того, ми приймемо рішення щодо посилення сил базування НАТО. Ми вже сформували 6 штаб-квартир у східній частині Альянсу. Також збільшено кількість навчань, аби ми могли відповідати новим викликам безпеки, а саме гібридній війні та загрозам у кіберпросторі. Всі ці заходи є найбільшим посиленням колективної системи оборони і стримування з часів «холодної війни». Ми хочемо бути готовими реагувати на будь-яку загрозу для наших союзників, — сказав пан Александер.

В МЕЖАХ ПРОЕКТУ «НАУКА ЗАРАДИ МИРУ І БЕЗПЕКИ» НАТО ВИДІЛИЛО УКРАЇНІ ПОНАД 6 МЛН ЄВРО. ЦЕ РЕКОРДНА ЦИФРА

Ще однією темою саміту стане проектування стабільності поза межами кордонів НАТО. Це протидія ІДІЛ, розбудова оборонної спроможності Іраку, Йорданії, Тунісу, підтримка Афганістану та подолання викликів в Егейському та Середземному морях.

Представник НАТО запевнив, що Альянс і надалі допомагатиме розбудовувати власні оборонні спроможності України, Грузії і Молдові.

Практичним результатом стане комплексний пакет допомоги. Нещодавно цей пакет уже був узгоджений Міністрами оборони у Брюсселі і зараз має бути затверджений на рівні голів держав і урядів у Варшаві. Він об'єднує всі напрями допомоги, які НАТО надає Україні, а також додає нові ініціативи.

Заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов зазначив, що ключові рішення щодо допомоги Україні будуть стосуватися не стільки нових інструментів, скільки систематизації наявних.

— Якщо прискіпливо читати документ, то дійсно нового там можна не знайти. Більше йдеться про систематизацію старих програм. Принципово новим буде заснування платформи з протидії гібридній війні, — зауважив заступник Міністра оборони.

Заступник Міністра оборони України проінформував, що в межах проекту «Наука заради миру і безпеки» НАТО виділило на його реалізацію в Україні понад 6 млн євро. Це абсолютно рекордна цифра за всю історію відносин України з НАТО.

Загалом союзники розуміють, що проводити реформування на тлі триваючого конфлікту дуже нелегко. У Варшаві вони визнають той прогрес, якого Україна вже досягла, а також заохочуватимуть до подальшого просування шляхом комплексних реформ за стандартами НАТО.

Олена КРУГЛЄНЯ

Директор Інституту світової політики Альона Гетьманчук:

— Україна й НАТО мають очікувати реальних результатів від саміту у Варшаві. На мою думку, сам факт того, що на саміті відбудеться засідання Комісії Україна — НАТО на найвищому рівні, є досягненням. Для тих, хто щільно займається цією тематикою, не є секретом, що всередині НАТО була дискусія щодо доцільності проведення цієї комісії, але саме Польща і Литва переконали союзників, щоб таке засідання відбулося.

Також можу сказати, що надходять сигнали, що Бухарестська декларація, тобто заяви про те, що Україна та Грузія у майбутньому можуть стати членами НАТО, жодним чином не буде відображена у Варшавській декларації. Дуже хотілося б, щоб це було спростовано. Ніхто не вимагає членства в НАТО, але підтвердження Бухарестської декларації, на мій погляд, було б правильним сигналом.

ОБОРОННА РЕФОРМА В УКРАЇНІ НАБУЛА СИСТЕМНОГО ХАРАКТЕРУ

У Будинку уряду відбулася чергова експертна зустріч з обговорення питань державної політики щодо завдань Міністерства оборони України з реалізації оборонної реформи. Під час зустрічі заступник керівника оборонного відомства з питань європейської інтеграції Ігор Долгов зауважив, що одним із пріоритетів є реформування Міноборони, Збройних Сил та органів військового управління з урахуванням принципів та цінностей, які застосовуються в державах-членах НАТО.

— Понад два роки тому весь світ постав перед фактом грубого порушення Російською Федерацією основного принципу світової безпеки — недоторканності кордонів суверенної держави. За нинішніх обставин обороноздатність України стала запорукою збереження її суверенітету. Тому глибоке реформування оборонної сфери відповідно до євроатлантичних стандартів віднесено до найважливіших пріоритетів зовнішньої і внутрішньої політики України. Робота щодо реалізації оборонної реформи в Україні набула системного і планового характеру, — зазначив заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції.

Ігор Долгов повідомив про успішно проведений уперше в історії України комплексний огляд сектору безпеки і оборони, за результатами якого на принципово новій концептуальній основі розроблено та введено в дію основні документи оборонного планування. У травні 2015 року затверджено Стратегію національної безпеки, а у вересні введено в дію Воєнну доктрину. У березні 2016 року затверджено Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони.

Прикладом тісної співпраці з представниками держав-членів НАТО, громадськістю Ігор Долгов також назвав спільне опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня України, який 6 червня цього року схвалено Указом Президента України.

Сергій ВОРОНКОВ

Державне підприємство «Шепетівський ремонтний завод» має замкнутий цикл ремонту, відновлення і продовження ресурсу РСЗВ БМ-21 «Град», БМ-27 «Ураган», САУ 2С3М «Акація», 2С5 «Гіацинт-С», 2С19 «Мста-С», машин управління вогнем артилерії та іншого озброєння

ШЕПЕТІВСЬКОМУ РЕМОНТНОМУ ЗАВОДУ — 75 РОКІВ

Підприємство освоїло проведення капітального ремонту 126 зразків ракетно-артилерійського озброєння. Це єдиний в Україні завод такої спеціалізації. З часу проведення АТО тут учетверо збільшили обсяги виробництва

Від початку проведення антитерористичної операції на Сході нашої країни фахівці Державного підприємства «Шепетівський ремонтний завод» відновили 926 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, серед них 224 одиниці було відремонтовано в польових умовах силами 10 виїзних бригад. Окрім того, було виготовлено та поставлено військовим частинам понад 500 комплектів запасних частин та комплектуючих.

Це єдине в Україні підприємство, яке має замкнутий цикл ремонту, відновлення і продовження ресурсу реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град», БМ-27 «Ураган», самохідних артилерійських установок 2С3М «Акація», 2С5 «Гіацинт-С», 2С19 «Мста-С», машин управління вогнем артилерії та іншого озброєння. А загалом на заводі освоєно капітальний ремонт 126 зразків ракетно-артилерійського озброєння, з яких по 36-ти видах продукції підприємство є монополістом.

НИНІ В УКРАЇНІ ОСВОЄНО ВИПУСК ПОНАД 90 ВІДСОТКІВ КОМПЛЕКТУЮЧИХ УСІЄЇ РАКЕТНО-АРТИЛЕРІЙСЬКОЇ НОМЕНКЛАТУРИ

Минулого тижня виповнилося 75 років з дня заснування ДП «Шепетівський ремонтний завод». Трудовий колектив заводу з цією визначною датою привітали генеральний директор Державного концерну «Укроборонпром» Роман Романов, представники Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, обласної та міської адміністрацій, духовенства, ветерани підприємства.

Сергій ВОРОНКОВ.
Фото Андрій АГЄЄВ

Генеральний директор ДК «Укроборонпром» Роман Романов:

— Ще два роки тому обсяг виробництва на «Шепетівському ремонтному заводі» був учетверо нижчим. Якщо 2013-го завод виготовив продукції та надав послуг лише на 61 млн грн, то за підсумками роботи минулого року цей показник сягнув понад 248 млн грн. При цьому важливо, що є тенденція до розширення номенклатури випуску супутньої продукції — ремкомплектів та запасних частин, гумотехнічних виробів. Сподіваюся, що вже найближчим часом наступним етапом розвитку підприємства стане поступовий перехід від здійснення якісного ремонту до виготовлення нових видів продукції у кооперації з іншими підприємствами ОПК. Нещодавно делегація фахівців цього заводу відвідала «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова», яке виступатиме головним проектантом у створенні нових зразків ракетно-артилерійської техніки.

Ми також піклуємося й про те, щоб на підприємства ОПК приходила перспективна молодь. Для цього «Укроборонпром» торік уклав меморандуми із 48-ма вищими навчальними закладами України. Зокрема, чимало студентів Хмельницького державного університету вже пройшли практику на базі Шепетівського ремонтного заводу.

Директор ДП «Шепетівський ремонтний завод» Олег Турінський:

— Наш завод — єдиний в Україні, який здатний здійснювати ремонт озброєння ракетно-артилерійської номенклатури. Підприємство активно освоює виробництво нових деталей у межах реалізації програми імпортозаміщення. Так історично склалося, що за часів СРСР всі основні виробництва з виготовлення комплектуючих для ракетно-артилерійського озброєння разом із базами підготовки фахівців були на території Російської Федерації. Але в нас залишилося головне надбання — досвідчені кваліфіковані фахівці. Поступово проблема із виготовленням відсутніх комплектуючих почала вирішуватись завдяки налагодженню кооперації з іншими підприємствами вітчизняного ОПК. Нині в Україні освоєно виготовлення понад 90 відсотків комплектуючих всієї ракетно-артилерійської номенклатури. Одним із них є повітряно-гідравлічний насос. Насправді ця невеличка за розміром деталь виконує дуже важливу функцію. Вона регулює тиск у противідкатних пристроях, аби ствол гармати не вилетів під впливом інерції порохових газів та повернувся у вихідне положення.

Начальник Центральної заводської лабораторії Олександр Кощеєв здійснює метрологічну повірку спідометра СП-140

Начальник одного із цехів заводу Валерій Бондарук:

— На підприємстві вирішив залишитися після закінчення строкової військової служби, яку протягом двох років проходив на заводі. Таким чином мій загальний трудовий стаж вже досяг 48 років. За цей час пройшов шлях від слюсаря з ремонту озброєння до начальника цеху. Я вже настільки зріднився з підприємством, що не уявляю без нього свого життя. Звісно, що траплялися й періоди, про які не дуже хочеться згадувати. Маю на увазі перехід від централізованого оборонного замовлення до ринкової економіки. Він супроводжувався затримками із виплатою заробітної плати, які іноді сягали 10 місяців, відтоком кваліфікованих кадрів, перепрофілюванням виробництва на виготовлення продукції широкого вжитку. Але ми зберегли підприємство за головною його спеціалізацією і навіть опанували ремонт практично всієї номенклатури ракетно-артилерійського озброєння.

«КОЗАК» ПРОТИ «ТИГРА»

За своїми тактико-технічними характеристиками українська броньована машина нічим не поступається, а за деякими параметрами й переважає російський аналог

Бойова броньована машина ГАЗ-2330 «Тигр»

Бойова броньована машина «Козак-2»

З початком російської агресії на Сході України вітчизняний оборонно-промисловий комплекс почав стрімко відроджуватися після тривалої стагнації. У короткі строки було розроблено та виготовлено чимало перспективних зразків військової техніки та озброєння. Серед них і бойова броньована машина «Козак-2». У російських ЗМІ деякі «експерти» критично оцінили цей броньовик, але продовжують хвалити свій ГАЗ-2330 «Тигр», який одного типу та класу з українською ББМ. Проте чи дійсно він кращий за ТТХ? Давайте в цьому розберемося.

Доречно буде розпочати з коштів, витрачених на ту чи іншу розробку ОВТ. Так, за підрахунками фахівців, у розробку російського «Тигра» лише арабські компанії вклали близько 60 млн доларів. До цієї кругленької суми ще слід додати кошти, витрачені самою РФ, які, до речі, ніде не афішуються, тому можна припустити, що це чималі гроші. Цей автомобіль, яким зараз пишаються в Росії, із самого початку створювався на замовлення Об'єднаних Арабських Еміратів. Але контракт на його виробництво ОАЕ не уклали, очевидно, через те, що побачили не зовсім те, на що розраховували. Щоб хоч якось компенсувати витрати, у РФ було прийнято рішення озброїти цим броньовиком власне військо.

Своєю чергою на розробку «Козака-2» НВО «Практика» витратило в рази менше і вкладало у цю справу власні кошти, не залучаючи державні.

Слід додати, що вартість цих броньовиків за готову одиницю теж суттєво відрізняється. За відкритою інформацією, «Козак» на шасі Iveco Daily коштує близько 2 млн грн, на шасі ГАЗ-66 — близько 1 млн грн. За «Тигр» виробники просять викласти — понад 3 млн грн. Тож і за ціною російський автомобіль є менш привабливим для покупця.

«ТИГР» МАЄ ЗАХИСТ ЗА СТАНДАРТАМИ МАЙЖЕ ДВАДЦЯТИРІЧНОЇ ДАВНИНИ. КОНСТРУКЦІЯ «КОЗАКА» ДОЗВОЛЯЄ БРОНЮВАТИ ЙОГО У ВІДПОВІДНОСТІ ДО СТАНДАРТУ НАТО STANAG 4569

Тепер порівняємо деякі ТТХ машин. Так, рідний «газівський» двигун «Тигра» потужніший, ніж у «Козака». Але це не означає, що він швидший чи маневреніший. Бо російський броньовик значно важчий, його вага перевищує український аналог на півтори тонни. Яскравим покажчиком «потужності» російського автомобіля стали події у Криму. На горезвісному відео, яке зняли під час тих подій, «Тигр» не міг подолати звичайний бордюр. Тоді ці кадри спричинили неабиякий резонанс у світі, бо стало зрозуміло, що двигун автівки та її конструкція не є найкращими.

Далі звертаю увагу на броню машин. «Тигр» має захист за стандартами майже двадцятирічної давнини, а зварний корпус не рятує від фугасів. У цьому контексті український броньовик явно виграє — конструкція «Козака» дозволяє бронювати його у відповідності до стандарту НАТО STANAG 4569. Нещодавнє випробовування нашого автомобіля вкотре підтвердило, що броня в нього надійна. Під час тестування в десантному відсіку броньовика був розташований манекен із встановленими в ключових точках (в ділянці таза, грудної клітини та голови) датчиками прискорення і тиску. Підрив проводився в два етапи. На першому вибух мав силу 6 кг у тротиловому еквіваленті під днищем машини. За цим — підрив 6 кг вибухівки під колесом. Підсумок після двох підривів: капсула ціла, всі двері відкриваються без проблем, вікна цілі, манекен — пошкоджень не отримав.

Микола ФЕДОРКІВ

РОЗВІДУВАЛЬНО-ВОГНЕВИЙ КОМПЛЕКС «КРІП»:

від передачі даних до здійснення пострілу — 20 секунд

Сучасні засоби артилерійської розвідки здатні своєчасно виявляти пересування танків, бойових броньованих машин, диверсійних розвідувальних груп противника та підрозділів артилерії, визначати ворожі координати для знищення цілі. Одним з таких є розвідувально-вогневий комплекс «Кріп», в якому поєднані засоби артилерійської розвідки та вогневого ураження (також й із застосуванням високоточних боєприпасів) на основі автоматизованого управління вогнем і забезпечення стрільби. Про це розповів один із його розробників — старший інспектор ракетних військ і артилерії Командування Сухопутних військ генерал-майор Іван Лісовий.

За його словами, до складу комплексу входить система розвідки, цілевказання та коректування вогню, комп'ютерна система автоматизованого управління, система управління підготовкою та веденням вогню. Причому необхідні для стрільби дані розраховуються і передаються на вогневу позицію в автоматичному режимі, тож від моменту передачі координат цілі до команди командиру гармати на здійснення пострілу минає 20 секунд. Раніше ж на це витрачалося значно більше часу. До речі, вся необхідна для розрахунку інформація відображається та передається за допомогою електронного терміналу. При цьому сама гармата не обов'язково має перебувати на відкритій позиції, адже її ствол у відповідності до обрахованих параметрів для стрільби автоматично спрямовується для ураження цілі. Також важливо, що на цифровий мапі пункту управління вогнем артилерійської батареї відображається місцезнаходження кожної гармати та їхні точні координати.

Сергій ВОРОНКОВ

Старший інспектор ракетних військ і артилерії Командування Сухопутних військ генерал-майор Іван Лісовий розповідає про характеристики розвідувально-вогневого комплексу «Кріп»

РАКЕТНИЙ КАТЕР «ПРИЛУКИ» ЗАВЕРШИВ ВИПРОБУВАННЯ

Ракетний катер «Прилуки» завершив швартовні випробування після ремонтних та відновних робіт на системах життєзабезпечення озброєння та екіпажу, а також реконструкції зовнішніх елементів палуби. Про це повідомив директор державного підприємства «Суднобудівний завод ім. 61 комунара» Федір Петров: «Трудовому колективу нашого підприємства довелося виконувати це замовлення в умовах повного відключення заводу від електроенергії. Попри це, ми все ж таки знайшли можливості для якнайшвидшого завершення ремонту і швартовних випробувань, узявши на себе витрати за оренду, пальне і обслуговування дизель-генераторів».

Нагадаємо, цей ракетний катер 1996 року було зараховано до складу Військово-Морських Сил Збройних Сил України. Він призначений для завдання ракетного удару по кораблях противника зі складу конвоїв, загонів бойових кораблів, десантних з'єднань, а також, в окремих випадках, по берегових цілях. Причому корпус у надводній частині має незвичну форму: для поліпшення умов змиву палуби при радіоактивному забрудненні стик палуби з бортом спеціально скруглений. Мореходні якості катера забезпечують можливість його використання без обмежень по швидкості при хвилюванні моря до 4 балів включно і на швидкостях до 30 вузлів при хвилюванні моря у 5 балів. Головний ударний комплекс катера — дві пускові установки протикорабельних ракет П-15М «Терміт» масою 2,5 тонни, дальністю стрільби 80 км і вагою бойової частини 513 кг.

1996 року ракетний катер «Прилуки» зарахований до складу ВМС ЗС України

Тактико-технічні характеристики ракетного катера «Прилуки»

Довжина — 39,5 м
Ширина — 13,6 м
Осадка — 3,29 м
Дальність плавання — 770 миль
Максимальна швидкість — 42 вузли
Автономність — 5 діб
Екіпаж — 30 осіб

Озброєння

Крилаті ракети «Терміт-Р» — 2 штуки
ПЗРК «Стріла-3» — 16 ракет ближньої дії
Універсальна установка АК-176, калібру 76,2 мм
Шестиствольна артустановка АК-630, калібру 30 мм

Сергій ВОРОНКОВ

«У БОЮ «ДВІЙОК» НЕ СТАВЛЯТЬ»,

або Як взвод 24-ї бригади під час оборони залізничного переїзду на Луганщині завдав поразки роті бойовиків

Я починав офіцерську службу в десанті у далекі радянські часи. І хоча ВДВ СРСР з моменту свого утворення вважались елітним родом військ, навіть у десанті служба в розвідувальних підрозділах була найважчою, але особливо почесною. Тоді стати командиром розвідувальної роти полку міг тільки досвідчений офіцер із залізобетонною репутацією, фактично фанатик розвідки віком під 30 років.

Командиру розвідроти 24-ї окремої механізованої бригади капітану «Гоші» — лише 23. Якби я до зустрічі з ним не знав, який бойовий шлях він пройшов за два роки війни, зокрема у розвідці, то вважав би його випадковою людиною на цій посаді. Проте, попри свій вік, «Гоша» — профі вищого ґатунку. Просто мене деякий час підсвідомо бентежили роки офіцера та легкість, з якою він розповідав про деякі бойові дії свого підрозділу.

— Це було влітку 2014 року. До обстрілів із «Градів» та артилерії великого калібру під час оборонних боїв і неглибоких рейдів ми вже призвичаїлись. А от «лоб у лоб» з бойовиками та російськими військовими ще не сходились. Ми тоді діяли на двох БМП-2. У моєму механізованому взводі було 26 солдатів і сержантів. Ми отримали завдання комбрига боронити важливий залізничний переїзд на Луганщині. Виконуючи його у відриві від основних сил батальйону, одного дня ми наче потрапили у фільм жахів…

За словами «Гоші», від неминучої загибелі взвод урятувала укорінена звичка облаштовувати будь-яку позицію, як класичний взводний опорний пункт. Причому — з власними інженерними секретами. Місцеві, зовні мирні мешканці, що добре знали місцевість, повідомили росіянам точні координати ВОПу.

Як потім з'ясувалося, кадрові російські військові точним зосередженим мінометним вогнем загнали мотопіхотинців у бліндажі. Після цього підійшли майже впритул до опорного пункту і кулеметним вогнем не давали навіть визирнути звідти. По наших замаскованих БМП вони намагались влучити з реактивних піхотних вогнеметів «Шмель» із боєприпасами об'ємного вибуху. Автор цих рядків бачив дію цієї зброї у бойових умовах. При прямому влучанні в п'ятикімнатний приватний дім зі стінами у метр завтовшки вибух капсули «Шмеля» перетворив його на купу будівельного сміття.

ВІД НЕМИНУЧОЇ ЗАГИБЕЛІ ВЗВОД УРЯТУВАЛА ЗВИЧКА ОБЛАШТОВУВАТИ БУДЬ-ЯКУ ПОЗИЦІЮ, ЯК КЛАСИЧНИЙ ВЗВОДНИЙ ОПОРНИЙ ПУНКТ

Взводному відразу став зрозумілий задум ворога: під прикриттям гранатометного і кулеметного вогню піхота наблизиться до укриттів взводу на мінімальну дистанцію і закидає їх гранатами. З позицій класичної тактики, у наших бійців було небагато шансів на порятунок.

Уявляєте, в якому скаженому темпі в таких умовах працював мозок взводного? За мить народилося ризикове рішення. У бліндажі лежав ящик гранат Ф-1. Молодий офіцер разом із добровольцями під час кількасекундної паузи у ворожих обстрілах розкидав гранати навколо бліндажа, збільшуючи дальність кидків «від себе — у глибину». Приголомшені шквалом осколків росіяни залягли. А тим часом навідник БМП вискочив із бліндажа, вскочив у частково пошкоджену машину і при вимкнених акумуляторах на одних ручних приводах вогнем з 30-міліметрової гармати подавив кулеметників і гранатометників противника. У такий спосіб сміливець дав взводу можливість вискочити з укриття, розосередитись і перегрупуватись для контратаки.

Командир розвідроти 24-ї окремої механізованої бригади капітан з позивним «Гоша»

Бій закінчився не на користь росіян. Противник зазнав значних втрат вбитими й пораненими, двох бійців наші хлопці захопили в полон. Окрім того, вони захопили у противника чимало вогнеметів «Шмель» та стрілецької зброї. А в нашому підрозділі не було жодного пораненого!

Насамкінець кілька довоєнних епізодів із життя взводного. У школі хлопець, за його власним зізнанням, навчався поганенько. А от військовий ліцей і Національну академію сухопутних військ закінчив із золотими медалями. Георгій мав право обрати будь-яке місце служби, але пішов у 24-ту окрему механізовану Залізну бригаду. Цитую його: «В бою не ставлять «двійок» або «п'ятірок». Там або поразка, або перемога». Мабуть, завдяки такому ставленню до справи серед підлеглих «Гоші» немає безповоротних втрат.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ЗАПИТУВАЛИ? ВІДПОВІДАЄМО

До редакції газети продовжують надходити телефонні дзвінки та листи наших читачів з проханнями дати роз'яснення щодо їхніх прав та соціальних гарантій. На їхні запитання відповідають фахівці відомства

Петро Т., мобілізований:

— Який пакет документів необхідно зібрати для проходження МСЕК?

— Довідку військово-лікарської комісії, виписний епікриз та свідоцтво про хворобу. Командир частини за вашим рапортом має дати направлення на МСЕК, де обов'язково має бути вказаний термін військової служби. Звільненим з військової служби направлення на МСЕК видає районний військкомат.

Наступний крок — у районній лікарні або місцевому військовому госпіталі за вашим зверненням проводиться огляд профільними спеціалістами (терапевт, хірург, невропатолог, окуліст тощо), після чого вони складають медичний висновок, який з відповідним пакетом документів направляється у МСЕК за вашим місцем проживання. Остання у встановленому порядку та у визначений термін визначає відсоток втрати працездатності та групу інвалідності. Довідка видається у трьох екземплярах: для пенсійного фонду, для особистого зберігання та для архіву МСЕК.

За поранених, які перебувають на лікуванні та не можуть пересуватися, документи на МСЕК подає медичний заклад. Для оформлення інвалідності скликається «виїзна» МСЕК.

Микола С., інвалід війни, м. Київ:

— Я інвалід ІІ групи. Нещодавно стан мого здоров'я значно погіршився. Під час повторного огляду мені встановили вищу групу. Чи можу я розраховувати на виплату грошової допомоги?

— Якщо протягом двох років військовослужбовцю, військовозобов'язаному та резервісту після первинного встановлення інвалідності або ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності під час повторного огляду буде встановлено згідно з рішенням медико-соціальної експертної комісії вищу групу чи іншу причину інвалідності або більший відсоток втрати працездатності, що дає їм право на отримання одноразової грошової допомоги в більшому розмірі, виплата проводиться, але з урахуванням раніше виплаченої суми.

Сергій С., мобілізований, м. Буча:

— Перед мобілізацією я влаштувався на роботу, де пропрацював лише місяць. Чи маю я право на щомісячні виплати, якщо так, то з якого розрахунку?

— Відповідно до статті 119 КЗпП та статті 29 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу», за призваними військовозобов'язаними на весь період зберігається робоче місце і середня заробітна плата на підприємстві, установі, організації, з якими військовозобов'язаний знаходиться у трудових відносинах, незалежно від форми власності роботодавця.

Середній заробіток працівника нараховується згідно з положеннями Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого Постановою КМУ від 08.02.1995р. № 100, виходячи з виплат за останні 2 календарні місяці роботи, які передували місяцям мобілізації. Якщо особа пропрацювала менше 2 місяців, до розрахунку береться заробітна плата за фактично відпрацьований час.

Для обчислення середньої заробітної плати не враховуються надбавки, премії, добові під час відряджень, інші виплати разового характеру.

Микола П., учасник АТО:

— Чи можу я отримати відпустку за сімейними обставинами під час проходження служби в зоні АТО?

— Згідно зі статтею 10–1 Закону України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх родин» в особливий період військовослужбовцям може надаватися відпустка за сімейними обставинами та іншими поважними причинами зі збереженням грошового забезпечення строком не більше 10 календарних діб за рішенням командира військової частини. Наприклад, для укладання шлюбу, у разі тяжкої хвороби або смерті рідних, у разі пожежі, стихійного лиха за місцем проживання. В будь-якому випадку кожна обставина має бути підтверджена документами, завіреними військкоматом або закладом охорони здоров'я.

Якщо обставини, які є підставою для відпустки, настали під час перебування у відпустці, військовослужбовець повідомляє військкомат та Військову службу правопорядку. В таких випадках відпустка може бути продовжена.

Сергій, учасник АТО, м. Харків:

— Чи має право військовослужбовець-учасник АТО на отримання грошової допомоги на оздоровлення під час короткострокової відпустки і в яких обсягах?

— Грошова допомога на оздоровлення є обов'язковою виплатою, яка дорівнює розміру його місячного грошового забезпечення без урахування винагород. Ця допомога виплачується незалежно від надання військовослужбовцю щорічної основної відпустки за його рапортом.

Грошова допомога на оздоровлення виплачується один раз на рік за рапортом військовослужбовця. Якщо минулого року ви не отримали цієї виплати, то в наступному році вона вже не здійснюється.

Іван С., студент, м. Київ:

— По закінченні навчання в магістратурі денного відділення столичного вишу я успішно склав іспити до університету у Варшаві. Чи маю я право на повторну відстрочку від строкової служби?

— Ні. Статтею 17 частиною 10 закону «Про військовий обов'язок і військову службу» чітко визначено, що відстрочка від призову на строкову військову службу для здобуття освіти надається один раз за період навчання. Також втрачають право на відстрочку від призову на строкову військову службу незалежно від їхнього повторного зарахування до того чи іншого вищого навчального закладу або поновлення у вищому навчальному закладі ті громадяни призовного віку, яких було відраховано з навчальних закладів за власним бажанням, за невиконання навчального плану, порушення умов контракту або недисциплінованість.

Підготувала Тетяна МОРОЗ

Фахівці наголошують, що методика роботи з людьми, які пройшли пекло війни, є надто специфічною

НЕДОСТАТНЬО НАДАТИ ВОЇНУ-ІНВАЛІДУ СУЧАСНИЙ ПРОТЕЗ

ВКРАЙ ВАЖЛИВО НАВЧИТИ ЙОГО З НИМ ЖИТИ

У Вінницькому військово-клінічному медичному центрі створюють систему реабілітації поранених, спираючись на кращий світовий досвід

До 90% військовослужбовців, які брали участь у бойових діях, можуть потребувати кваліфікованої психологічної допомоги та реабілітаційного відновлення. Про це свідчить світовий досвід. Тим більше — ті, хто зазнав важких поранень, або ті, в кого ампутовані кінцівки. Прооперувати пораненого бійця — це лише перший етап у відновленні його здоров'я. Шлях до повного одужання — і фізичного, і психологічного — значно довший, і це завдання системи і методик реабілітації. В арміях провідних країн світу система реабілітації функціонує давно й ефективно. Наша ж військова медицина лише набуває досвіду в цій сфері.

У Вінницькому військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону працює відділення реабілітації, що входить до складу клініки медичної реабілітації та санаторного лікування, яку очолює майор медичної служби Ірина Коваль.

— Сьогодні відділення нашої клініки розкидане по всій території шпиталю. Та коли буде добудований ще один корпус, ми зможемо розташуватися компактно й проводити роботу з пацієнтами ефективніше. Цьому питанню керівництво приділяє значну увагу, допомагають благочинні організації та небайдужі громадяни. Насправді сьогодні фактично робляться перші кроки, щоби система реабілітації, яка існує у провідних арміях світу, запрацювала й у нас, — розповідає Ірина Коваль.

УСЕ — ПОБУТ, ОБСТАНОВКА, СПІЛКУВАННЯ — СПРИЯЮТЬ ЯКОМОГА ШВИДШОМУ «ВИХОДУ З ВІЙНИ» ПОРАНЕНОГО БІЙЦЯ І НАЛАШТУВАННЮ НА МИРНЕ ЖИТТЯ

Кілька років тому делегація українських військових лікарів відвідала військовий шпиталь поблизу американської бази Рамштайн у Німеччині, де вивчила, зокрема, як побудована система реабілітації. Побачене неабияк вразило. Все, до найменшої дрібнички, там адаптовано до потреб поранених, які проходять лікування. Абсолютно все — побут, обстановка, спілкування — сприяють якомога швидшому «виходу з війни» і налаштуванню на мирне життя. Якщо ж військовослужбовець втратив кінцівки, його протезують, а потім упродовж тривалого періоду з допомогою фізичного терапевта та реабілітолога навчають, наприклад, як правильно сісти та встати з протезом, зашнурувати взуття, користуватись інструментами, вправлятися з інвалідним візком тощо.

— Щось схоже створено й на базі Львівського військового шпиталю. Насправді в цій роботі важливі найменші дрібниці. Лише з цієї причини багато ампутантів з допомогою держави або волонтерів проходять протезування за кордоном. І не тому, що в Україні виготовляють погані протези, а тому, що важливо навчити людину з цим протезом жити, — каже Ірина Миколаївна.

Звісно, щоб відповідати закордонним стандартам реабілітології, нам ще потрібно зробити дуже багато. Що й говорити, коли й до сьогодні в українському класифікаторі професій відсутній фах «реабілітолог». Жоден вищий медичний навчальний заклад не готує реабілітологів та фізичних терапевтів для військової медицини. Лише нещодавно в нас у термін «реабілітація» почали вкладати поняття «мультидисциплінарна команда» (це група спеціалістів різних спеціальностей, яким притаманне узгодження цілей, завдань, визначення функцій, розподіл ролей та відповідальності), як це заведено у провідних країнах світу. Якщо ж ми рівняємося на закордонні стандарти й у цьому питанні, до цієї роботи має долучитися й український законотворець.

Що до снаги військовим медикам, те вони роблять професійно. У майора Коваль на «особистому рахунку» чимало позитивних прикладів, як навчити воїнів без кінцівок жити по-новому. Тобто жити повноцінним життям і навіть досягати нових висот, про які раніше вони не могли і мріяти.

— Військовослужбовцю Роману С., мешканцю Львівської області, ампутували дві ноги вище стегна, і він у нас проходив реабілітацію. Попри справжню людську трагедію, нам спільними зусиллями вдалося повернути молодого хлопця до нормального життя. Сьогодні Роман став батьком другої дитини, відкрив маленьке приватне підприємство й успішно працює, виготовляючи твердопаливні котли, — розповідає Ірина.

У роботі з пораненими, аби вивести їх із «психологічної ями», інколи досить поспілкуватися на сторонні теми. Але найчастіше доводиться зрозуміти та розібратися в їхніх проблемах. Саме для цього у штаті клініки є психологи, психіатри та неврологи. Фахівці наголошують, що методика роботи з людьми, які пройшли пекло війни, є надто специфічною.

Як зазначають фахівці, побудувати ефективну систему реабілітації воїнів у стислі терміні можна. Та є одне «але». Це дієва державна система соціальної реабілітації військовослужбовців, які втратили здоров'я на війні. Тут більш вагоме слово має сказати держава, продемонструвавши всебічне активне піклування про своїх захисників. Це працевлаштування інвалідів, створення безбар'єрного середовища. Зрозуміло, що фінансові можливості держави доволі обмежені. І це, в переважній більшості, розуміють і захисники Батьківщини. Та все ж залишати їх наодинці зі своїми проблемами сьогодні ніхто не має права.

Олександр ХОЛЯВА

ДОПОМОГА ВІЙСЬКУ ВІД СЕРЦЯ, А НЕ ДЛЯ ПІАРУ

Одне з підприємств Київщини зібрало понад мільйон гривень для потреб підрозділів, задіяних в АТО

Колектив підприємства, яке очолює голова наглядової ради Василь Яцюк і яке розташоване в місті Буча, поряд зі столицею, допомагав війську від початку бойових дій на Донбасі й допомагає сьогодні. Ці люди запевняють, що підтримуватимуть військо доти, поки на нашій землі не запанує мир.

Із початком проведення антитерористичної операції керівництво підприємства відразу облаштувало пункт прийому допомоги для наших бійців. Окрім працівників підприємства (а це близько сотні осіб), до справи долучилися сотні місцевих мешканців.

Голова профспілки підприємства Володимир Дробушко розповів, що колектив підприємства надав нашим підрозділам допомоги на понад мільйон гривень. Окрім того, працівникам власними силами вдалося відремонтувати та облаштувати під командно-штабну машину вантажівку ГАЗ-52. Причому лагодити автівку довелося фактично з нуля, маючи лише корпус та деякі старенькі агрегати.

Ще один автомобіль УАЗ-452 також було передано в зону АТО. Володимир Дробушко зазначив, що, крім заміни багатьох деталей та електропроводки, вдалося посилити корпус автомобіля 5-міліметровими сталевими листами, які довели свою ефективність у боях, захищаючи бійців від стрілецької зброї та осколків. Солдати охрестили цей УАЗик «Акулою» за дивакувату передню частину. Річ у тому, що на підприємстві її змінили на конусну броньовану частину, що значно підвищує шанси на рикошет ворожих куль. Нині «Акула» виконує завдання на Сході України у складі батальйону територіальної оборони «Київська Русь». Підприємство передало в цей підрозділ і відремонтований санітарний УАЗ та реанімобіль Mercedes.

Нині на підприємстві працюють над ремонтом та вдосконаленням БТРа. Перебираючи деталі, ремонтники прийняли рішення замінити двигун на більш потужний, від МАЗа — ЯМЗ-236. Так, БТР замість 180 к.с. отримав 320 к.с. Утім основною проблемою було розміщення редукторів. За словами моториста Олександра Ковальчука, який буквально не відходить від цієї техніки ні вдень, ні вночі, аби якнайскоріше поставити її до строю, довелося навіть зв'язуватися з харківськими конструкторами Державного підприємства «Завод ім. Малишева». Минуло небагато часу — і волонтери таки впоралися із завданням. БТР уже пройшов ходові випробування. Нещодавно на нього встановили башту й підсилили додатковою бронею корпус.

До речі, зараз один із працівників підприємства Євген Прокопенко перебуває в лавах Збройних Сил України, виконуючи завдання в зоні АТО. Весь колектив із нетерпінням чекає його повернення. На жаль, є й скорботні сторінки, які вкарбувалися в пам'ять бучанських волонтерів. Так, їхній колега Василь Антоненко пішов добровольцем до батальйону «Київська Русь». 15 лютого 2015 року, вивозячи товаришів на волонтерському санітарному УАЗику, він загинув під час мінометного обстрілу поряд із Дебальцевим. Старенькі батьки пережили друге горе в родині, бо старший брат Василя Миколайовича загинув на війні в Афганістані. Указом Президента України Василя Антоненка нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

До речі, керівництво та працівники підприємства в Бучі не афішують свою волонтерську діяльність, адже вважають її своїм обов'язком. А скільки ще таких небагатослівних та скромних волонтерів, вірних синів України, які дбають про наших бійців, як про своїх синів, й про яких знають хіба що бійці АТО… У тому, що ворога вдалося зупинити, є й їхня заслуга.

Микола ФЕДОРКІВ

59 АРМІЙСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ ПРЕДСТАВЛЯТИМУТЬ УКРАЇНУ НА XXXI ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРАХ У РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО

З 5 до 21 серпня вперше в Південній Америці у бразильському місті Ріо-де-Жанейро відбудуться XXXI літні Олімпійські ігри, участь в яких візьмуть представники 206 країн світу. Вперше на Іграх виступатимуть спортсмени Косова та Південного Судану. Україну представлятимуть 187 атлетів, які виборюватимуть нагороди в 30 видах спорту. На сьогодні серед спортсменів національної збірної 59 представників Збройних Сил України. Треба зазначити, що ці цифри не остаточні, тому що боротьба за олімпійські ліцензії триває. Армійці змагатимуться в 14 видах Олімпіади, і тренери небезпідставно сподіваються на нагороди своїх підопічних в легкій атлетиці, фехтуванні, академічному веслуванні, стрибках у воду, боротьбі та кульовій стрільбі.

Протягом поточного місяця на сторінках газети ми розповідатимемо про спортсменів Збройних Сил, що вибороли олімпійські ліцензії і представлятимуть нашу країну на головній спортивній події чотирьохліття.

Сьогодні наша розповідь про представників водних видів спорту.

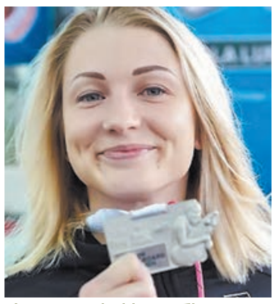
В українській команді зі стрибків у воду четверо спортсменів із семи представляють Збройні Сили. Лише один з них — майстер спорту міжнародного класу, восьмиразовий чемпіон Європи сержант Ілля Кваша — має олімпійську бронзову нагороду, яку він здобув 8 років тому на Іграх в Пекіні. На минулій Олімпіаді в Лондоні в синхронному стрибку в парі з харків'янином Олексієм Пригоровим армієць зупинився за крок від тієї ж бронзової нагороди. А в індивідуальних стрибках Ілля, хоча й пробився до фіналу, посів лише 8-е місце. Цьогорічне «золото», здобуте у травні на 33-му чемпіонаті Європи в Лондоні, та минулорічне «срібло» світового чемпіонату в Казані дають певну надію, що найтитулованіший армійський стрибун у воду щонайменше повторить свій успіх восьмирічної давнини.

Ілля Кваша

Луганчанин старший сержант Олександр Горшковозов у синхронному стрибку з 10-метрової вишки разом із представником запорізького клубу «Мотор-Січ» Максимом Долговим спочатку в березні цього року здобули «срібло» етапу Світової серії в Пекіні, а потім у квітні знову виграли медалі того ж гатунку вже на завершальному етапі серії, що проводився в Казані. В травні на лондонському чемпіонаті Європи дует у вкрай важкій боротьбі здобув ліцензію, виборовши бронзові нагороди.

Олександр Горшковозов

Поїде до Ріо ще одна представниця Луганщини працівник Збройних Сил Анастасія Недобіга. В синхронних стрибках з 3-метрового трампліна з Вікторією Кесар на заключному етапі Світової серії дівчата буквально застрибнули на «бронзову» сходинку п'єдесталу, лише на шість сотих випередивши чинних віце-чемпіонок світу Памелу Уейр і Дженніфер Абель з Канади. А на чемпіонаті Європи в Лондоні жіночий дует посів 6-те місце.

Анастасія Недобіга

На відміну від колег зі стрибків у воду лідер жіночої команди — багаторазова чемпіонка України, чемпіонка Європи та призерка багатьох міжнародних змагань Юлія Прокопчук здобула олімпійську ліцензію ще в червні минулого року, ставши чемпіонкою континенту в німецькому місті Росток.

З Юлією Прокопчук ми зустрілися на чемпіонаті України зі стрибків у воду, який нещодавно завершився у столичному спорт-центрі «Ліко».

— Те, що я виборола олімпійську ліцензію ще минулого року, дозволило мені більш розкуто виступати на всіх міжнародних змаганнях і тренуватися без зайвої напруги, відточуючи всі елементи програми, — розповідає спортсменка. — Ще готуючись до лондонської Олімпіади, ми з тренером Андрієм Руденком ускладнили програму, тож головним завданням чотирьох років було «відшліфувати» її до найвищої якості виконання.

Згадую інтерв'ю з Юлією майже чотирирічної давнини, коли спортсменка, аналізуючи свій «безмедальний» виступ у Лондоні, визнала, що їй заважав передолімпійський ажіотаж і надмірне хвилювання під час стрибків. Чи знайшла армійська спортсменка рецепт від цих «хвороб» перед Бразилією?

— Звичайно, я стала більш досвідченою, — зізнається Прокопчук. — Адже кожний виступ на престижних змаганнях — це не лише здобуті бали, нагороди. З кожного виступу намагаюсь винести для себе урок, проаналізувавши всі помилки та недоліки, виконати всі рекомендації Андрія Васильовича Руденка. В мене є нагороди європейських і світових чемпіонатів, а от олімпійської медалі поки що немає. Тому в мене дуже висока мотивація. До того ж я виросла у званні (посміхається), у Лондоні я була молодшим сержантом, а нині я вже молодший лейтенант...

Юлія Прокопчук

Головними суперниками наших спортсменів традиційно будуть стрибуни Китаю, Мексики, Куби, Росії, Канади, США. А ще природні та погодні умови Бразилії. Річ у тім, що основна підготовка наших спортсменів проходить у закритих басейнах. Змагатися ж в Ріо доведеться у відкритому. На виступ стрибунів у воду впливає не лише вітер, який дуже відчувається спортсменами, що стрибають з 10-метрової вишки. Яскраве сонце, іноді дощ, що переходить у зливу з грозою теж корегують виступ.

ЮЛІЯ ПРОКОПЧУК: В МЕНЕ Є НАГОРОДИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ І СВІТОВИХ ЧЕМПІОНАТІВ, А ОТ ОЛІМПІЙСЬКОЇ МЕДАЛІ ПОКИ ЩО НЕМАЄ. ТОМУ В МЕНЕ ДУЖЕ ВИСОКА МОТИВАЦІЯ

За словами головного тренера збірної України зі стрибків у воду Тамари Токмачевої, організатори Ігор запевняли країни-учасниці, що басейн буде з дахом. Навіть присилали фото проекту. Та коли наша команда вирушила минулого року до Бразилії на етап Кубка світу, то виявилося, що бразильські будівельники або не встигають накрити басейн, або на це банально не вистачає коштів.

З метою пристосування до таких умов наші армійці у складі збірної команди України з 7 липня розпочнуть заключний одинадцятиденний етап підготовки в італійському Бальсано у відкритому басейні. А вже 26 липня планується відліт до Бразилії. 9 серпня розпочнеться кваліфікаційний відбір, а вже наступного дня стрибуни у воду розігрують перші олімпійські нагороди.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

У БРАЗИЛІЇ ПРЕДСТАВИЛИ МЕДАЛІ XXXI ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР 2016 РОКУ

Нагороди XXXI Олімпійських ігор

Загалом буде виготовлено 2488 медалей — по 812 золотих та срібних, а також 864 бронзових.

У дизайні медалі використано традиційний лавровий листок, а на зворотному боці зображено грецьку богиню перемоги Ніку. Центральна частина нагород буде товщою за окрайок, а ім'я призера і вид спорту наноситимуться вздовж зовнішнього краю медалі лазером.

Нагорода вагою 500 грамів буде виготовлена із золота, без використання ртуті і з дотриманням суворих критеріїв виробництва. Срібні й бронзові медалі на 30% складатимуться з перероблених матеріалів. Так, половина матеріалу стрічок, на яких висітимуть нагороди, буде виготовлена з перероблених пластикових пляшок. Футляри для зберігання медалей виготовлятимуться з дерева Кордія Гоелда, яке росте в Південній Америці.

Загалом під час Ігор XXXI Олімпіади буде розіграно 306 комплектів нагород.

ОЛІМПІЙСЬКЕ СЕЛИЩЕ В РІО — НАЙБІЛЬШЕ ЗА ВСЮ ІСТОРІЮ

За 50 днів до старту найголовнішої спортивної події світу — XXXI Олімпіади — у Ріо-де-Жанейро відкрилось олімпійське селище, яке є одним із найбільших за всю історію Ігор. У комплексі 31 будинок, де у 3600 квартирах під час змагань розмістяться близько 15 тисяч спортсменів та офіційних осіб.

— Це одне з найкрасивіших олімпійських селищ, які я бачив за всю історію Ігор, — зізнався на церемонії відкриття президент Міжнародного олімпійського комітету Томас Бах. — Воно дійсно стане домом для найкращих атлетів світу.

Сам комплекс на 100% побудований за приватні інвестиції і оснащений всіма необхідними умовами як для проживання, так і для тренування. Перших спортсменів у селищі чекають уже 24 липня.

Олімпійське селище в Ріо-де-Жанейро

Олег Скрипка та гурт «ВВ» на передовій

«ВВ» ДЛЯ БІЙЦІВ АТО

Олег Скрипка і гурт «ВВ» відіграли перший фронтовий концерт туру «ВВ-XXX» для українських воїнів на передовій.

«Відчуття неймовірні. Ці люди — найцінніший скарб, який має Україна. Очі бійців передають лише частину емоцій від нашого спілкування», — написав Олег Скрипка в соціальних мережах.

Гурт обрав місця для концертів біля лінії зіткнення. За задумом артистів, наші бійці, які захищають мир і спокій України й усієї Європи, мають «хоча б кілька годин відпочити і зарядитися добрим настроєм». Завдяки якісній мобільній сцені та професійному звуку для них гарантована найвища якість звучання.

«Пишаюся тим, що фронтовий тур «ВВ» організовано на найвищому професійному рівні», — резюмував Олег Скрипка.

Загалом заплановано декілька концертів для воїнів АТО — поблизу Мар'їнки, Селідового та Костянтинівки.

Інф. «НА»

ПРИВІТАННЯ

3 липня свій ювілей відзначає заступник начальника відділу Адміністративного департаменту Міністерства оборони України Любов Олександрівна КУРОВСЬКА

Шановна Любов Олександрівно, прийміть наші найщиріші побажання в день народження. Ваша енергійність, душевність і людяність завжди привертали до вас тих, хто працює і спілкується з вами.

Від усього серця бажаємо вам, дорога ювілярко, міцного здоров'я на многії літа, благополуччя, щедрої долі та творчої наснаги у відповідальній роботі на благо держави! Нехай поруч з вами завжди йдуть віра, надія, оптимізм і впевненість, а доля береже вас від негараздів та бід, додає сил та натхнення!

Вірних і надійних друзів вам, незрадливої вдачі та великої радості від життя.

Друзі та колеги

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує результати конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбулися 14 червня 2016 року, переможцем визнано ПП «Експерт-Аналітик». Для проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлових приміщень у будівлі інв. № 68 (плавальний басейн), військового містечка № 64, площею 36,20 кв. м, що знаходиться за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 6;

— нежитлових приміщень у будівлі інв. № 97 (спортзал), військового містечка № 64, площею 10,00 кв. м, що знаходиться за адресою: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 10.

За результатами конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбулися17 червня 2016 року, переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. Для проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— частини технічного майданчика військового містечка № 161 площею 77,00 кв. м, що знаходиться за адресою: Київська обл., м. Бровари;

— частини технічного майданчика військового містечка № 167, площею 20,00 кв. м, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Трутенка, 9.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 76, військового містечка № 54, площею 22,5 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 30.06.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію про строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:30 19 липня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто на адресу: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсних відборів суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна

Конкурси що відбулися 17 червня 2016 року о 10.00 та о 10.30 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсних відборів суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 01 червня 2016 року, 13 червня 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія», номери №21(5450) від 2 червня 2016 року, №23(5452) від 16 червня 2016 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених Наказом, рішенням комісії переможцями оголошено таких суб'єктів оціночної діяльності:

(за результатами проведеного конкурсного відбору, який відбувся о 10:00)

за лотом 1 — Фізична особа-підприємець ЛІСНЯК В.Г.;

за лотом 2 — Фізична особа-підприємець «Суб'єкт оціночної діяльності «МЕДИНЦЕВ М.М.»;

за лотом 3 — ТОВ «БІЗНЕС-ОРІЄНТИР»;

за лотом 4 — ТОВ «БІЗНЕС-ОРІЄНТИР»;

за лотом 5 — ТОВ «БІЗНЕС-ОРІЄНТИР»;

(за результатами проведеного конкурсного відбору, який відбувся о 10:30)

за лотом 1 — ТОВ «Аванті-Груп»;

за лотом 2 — Фізична особа-підприємець «Суб'єкт оціночної діяльності «МЕДИНЦЕВ М.М.»;

за лотом 3 — ТОВ «Аванті-Груп».

***

Повістки про виклик

*«**Підозрюваний Яценко Дмитро Сергійович**, що проживає за адресою м. Севастополь, вул. Пролетарська, 34, кв. 109, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 04.07.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286-37-97), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016110350000161 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України».*

*«**Підозрюваний Мойсеєнко Ігор Олександрович**, що проживає за адресою: м. Севастополь, вул. Луначарського, 23, кв. 19. кв. 33, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 04.07.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286-37-97), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016110350000163 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України».*

*«**Підозрюваний Іванов Олександр Юрійович**, що проживає за адресою: м. Севастополь, вул. Маринеска, 7, кв. 48, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 04.07.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286-37-97), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016110350000159 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України».*

*«**Підозрюваний Биков Роман Михайлович**, що проживає за адресою: Автономна Республіка Крим, Сімферопольський район, с. Перевальне, вул. Гона, 11, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 04.07.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286-37-97), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016110350000157 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України».*

Довідково: військова прокуратура Київського гарнізону Центрального регіону України в межах досудового розслідування кримінальних проваджень за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, викликає на допит підозрюваних осіб.

Зважаючи на те, що підозрювані проживають на території тимчасово окупованої АР Крим і поштовий зв'язок з ними відсутній, відповідно до ст.ст. 133, 135, 137 КПК України виклик підозрюваних здійснюється шляхом опублікування на сайті військової прокуратури Центрального регіону України повісток про їхній виклик до військової прокуратури Київського гарнізону.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:

— для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львова

№ з/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м.	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Частина нежитлового приміщення у будівлі КПП №54 в/м №6 під розміщення банкомата	3,00	Львівська обл., Пустомитівський р-н, с. Солонка (с.Липники)	30.06.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі приймають участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова, за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2

Телефон для довідок: (0322) 55-74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Фото з відкритих джерел

ЛИПЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 52120 Замовлення 47837

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Роман ТУРОВЕЦЬ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004